

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДРУГА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
26. октобар 2017. године

(После паузе – 16.00)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани народни посланици, приступамо постављању посланичких питања у времену од 16.00 до 19.00 часова, сагласно члану 205. Пословника Народне скупштине.

Подсећам вас да излагање народног посланика који поставља питање не може да траје дуже од три минута. Затим, има право да, у трајању од највише три минута, коментарише одговор на своје питање или да постави допунско питање и, на крају, да се изјасни о одговору, у трајању од највише два минута.

Подсећам вас да нису дозвољене реплике и указивање на повреду Пословника, по члану 216. Пословника, и у складу са тим, молим народне посланике да поднесу пријаве за постављање питања.

Подсећам вас да ће редослед постављања посланичких питања бити утврђен према досадашњој пракси рада Народне скупштине, тако што ће, наизменично, најпре реч добијати народни посланици који не припадају ниједној посланичкој групи, а затим народни посланици од најмање према највећој посланичкој групи.

Прелазимо на постављање посланичких питања.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

Изволите.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Даме и господо, моје питање је упућено председнику Владе, министрима Зорани Михајловић и Расиму Љајићу – како је могуће у 21. веку да Нови Пазар, као веома важан центар санџачке регије, нема железничку пругу, нема гасовод, а путеви између Новог Пазара и Сјенице, и Новог Пазара и Тутина, као и Сјенице, Нове Вароши и Прибоја убедљиво су најгори путеви у целој земљи?

Поменуо сам министра Расима Љајића из разлога што смо имали 2010. године посету председника Ердогана и тада је, са председником Тадићем и министром Љајићем, јавно обећано да ће путеви Тутин – Нови

Пазар – Сјеница бити изграђени. Већ седам година је прошло, а нису ни отпочели радови нити имамо озбиљне назнаке за то. Нажалост, имамо врло учестале погибије на тим путевима и коначно је време да се крене са тим, или да бар добијемо одговоре докле смо стигли по овом питању.

Друго питање се односи на отмице у Штрпцу и Сјеверину, убиства у Кукуровићима и друге сличне догађаје 1992. и 1993. године. Као што је јавности познато, тада су отети и највероватније ликвидирани грађани ове земље. Моје питање председнику Владе и осталим надлежним министрима јесте – када ће доћи до заокрета, односно промене политике Владе по овом питању? Нажалост, ова питања су досада третирана искључиво административно, кроз правосуђе, и већ ових дана имамо да су неке тужбе пале на апелационом суду, а и чињеницу да се ни на једном обележавању овим поводима није досада нико појавио као председник Владе.

Треће питање се тиче демографије, односно миграција. Знамо да постоје тела која се баве овим питањима, али моје питање је – шта се конкретно чини да се заустави миграција из села према граду која прети да апсолутно и стратешки угрози опстанак целокупног становништва, а ту пре свега мислим на села на високим надморским висинама? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите, реч има министарка.

АНА БРНАБИЋ: Добар дан желим грађанима Србије и поштованим народним посланицима. Драго ми је да сам данас овде са својим тимом. Имала сам велику жељу да дођем овде и одговарам на питања вас, народних посланика, а исто тако да кроз одговоре представим шта смо урадили у првих сто дана рада Владе.

Ја сам, као што сам и рекла раније, изузетно задовољна тиме шта је Влада урадила у првих сто дана. Мислим да смо показали да можемо да наставимо и јако и храбро напред, без икаквих стајања, јер Србија нема времена да губи иако се суочавамо стварно са јако великим бројем проблема.

Морам сада да кажем своје лично мишљење, јер нисам имала овакво мишљење, у оволикој мери, претходно. Док сам била само министар за државну управу и локалну самоуправу, нисам могла да сагледам целу ситуацију, а и била сам нова у Влади. Свакако се суочавамо са великим бројем проблема у разним областима, због тога што је Србија, нажалост, била и запуштена и заборављена и вођена на један потпуно непрофесионалан начин, ако бих могла уопште да кажем да је била вођена; мислим да је најбоље рећи да је била запуштена.

Оно што ми је важно да кажем, а даћу прилику министарки Михајловић да одговори на део око путева, јесте да је управо то пример

тога са чиме се суочавамо. Дакле, радимо на путној инфраструктури, као и на свакој другој инфраструктури, више него икада. Ту имамо податак да је, рецимо, од 2008. године, што се тиче ауто-путева, изграђено неких сто километара до 2013. године у полупрофилу, а од тада једно три пута више ауто-путева у пуном профилу.

Што се тиче рехабилитованих локалних путева, ми смо имали до 2012. године неких 500 километара рехабилитованих локалних путева. Од тада је још неких 700 километара потпуно рехабилитовано, и додатно је реконструисано и изграђено око две хиљаде километара државних путева, поред ауто-путева.

Дакле, покушавамо да стигнемо до сваког дела Србије. То иде брзо, али не иде довољно брзо у односу на то шта смо затекли и колико је потребно. Сами знате да је данас у Србији, када треба да кренете негде, нпр. путовала сам једном из Ниша у Пожегу, лакше да кренете из Београда и дођете у Кејптаун. Дакле, шта год да урадите није довољно добро, али дајемо све од себе и кажем да ће бити ту и Рашка област, Нови Пазар, Сјеница и гасовод. Све је то оно што планирамо и настојимо да урадимо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Расим Љајић.

РАСИМ ЉАЈИЋ: Врло кратко. Дакле, тачно је да је 2010. године не само обећано да ће бити изграђени ти путеви од Новог Пазара до Сјенице и од Новог Пазара до Тутина, већ је потписан и протокол са Турском владом око финансирања и изградње те две деонице. Мислим да је било издвојено око 40 милиона долара.

Међутим, проблем је настао у имплементацији тог кредита, због две ствари: захтева Турске да њихове фирме учествују у реконструкцији та два пута и, друго, због висине каматне стопе. Чини ми се, Зорана ће ме исправити ако погрешим, да се почело са 6,4%, а онда су спустили на 4,6%, што је каматна стопа која је већа од кредита које смо добили од Азербејџана и Кине. То је било неприхватљиво.

Сада, током посете председника Ердогана, једна од централних тема разговора била је управо изградња не само та два путна правца, већ изградња путне инфраструктуре у целој Србији. Током новембра очекујемо посету турске „Ексим банке“, где би се искључиво разговарало о висини каматних стопа.

Јуче сам сазнао, звали су из Анкаре да кажу, да је Турска определила један део средстава, значајан део средстава, око 500 милиона евра, за финансирање изградње инфраструктуре у Србији и сада се тражи модел финансирања. Да ли ће кредите добијати турске грађевинске фирме, које ће онда учествовати на тендерима овде за изградњу путева, или ће пак

то бити нека друга врста кредита под повољнијим каматним стопама, заиста у овом тренутку ја не могу кажем, али свакако ће то бити апсолутно један од приоритета, као што је и премијерка рекла. Докле ће се стићи и које ћемо услове добити, у овом тренутку стварно не могу да тврдим.

Само кратко што се тиче гасовода. Наравно, нисам директно био укључен у то. Знам да у буџету стоје средства предвиђена у Министарству, чини ми се, енергетике. Радило се о пројекту које је својевремено требало да финансира Словачка влада, односно словачке банке, у изградњи гасовода од Александровца преко Копаоника, Новог Пазара и Тутина. Још увек постоје та средства на позицији Министарства енергетике, чини ми се да постоји нека радна група која треба да ради на реализацији тог пројекта.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала лепо.

Реч има Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала.

У последње три године, када говоримо о улагању у саобраћај, да уопште сада не помињемо ауто-путеве него само да говоримо о томе колико се улагало у одржавање и рехабилитацију путева, било државних, било локалних, иако су локални пре свега у ингеренцији локалних самоуправа, без обзира на то, држава је преузимала пуно обавеза и пуно помагала управо локалним самоуправама, свесна тога да вероватно не постоји важнија ствар него имати инфраструктуру – било да је она енергетска, било да је саобраћајна, било да је у питању комунална.

Прво ћу неколико важних података да вам кажем. Не знам да ли то знате, ја сам тражила да се излиста. Дакле, општина Рашка: 2015, 2016. и 2017. година – 150 милиона динара само у редовно одржавање.

Сада ћу вам намерно говорити годину по годину да видите да се сваке године повећавао износ новца који је даван. Сад прво говорим само о редовном одржавању.

Општина Нови Пазар: 2015. година – 82 милиона, 2016. година – 110 милиона, 2017. година – 210 милиона; укупно око 400 милиона само у редовно одржавање. Тутин: 112, 132 и 100 милиона; значи 350 милиона у претходне три године. Дакле причам само о редовном одржавању.

Друга ствар коју смо урадили у претходне три године односи се на целу Србију, а рећи ћу вам тачно за простор Рашке, Новог Пазара и Тутина. Ми смо се задужили као држава 400 милиона евра, тачније 300 милиона евра је из кредита Светске банке, Европске инвестиционе банке и Европске банке за обнову и развој и 100 милиона евра из нашег буџета, државног, да бисмо рехабилитовали 1.000 километара путева. Тачно смо направили у пет

година који су то километри на територији Србије. Пробали смо да обухватимо оно што је заиста најкритичније, а јесу критични ови правци које сте ви рекли и они су у распореду за рад – 2017. крај расписивања јавних позива за документацију, 2018. и 2019. година за рад. Укупно 250 километара пута у овом делу Србије треба из тог кредита да буде рехабилитовано.

Додатно, када је потпредседник Владе Расим Љајић сада помињао каматне стопе, мислим да је важно да знате да смо ми при последњој посети председника Турске управо разговарали о тој каматној стопи, јер за нас је заиста било неприхватљиво да причамо о 6,5%, 5,5%, поготову данас, када знамо како на тржишту капитала изгледају услови, и имамо једно велико обећање председника Турске да је каматна стопа испод 2%. То ћемо сачекати. Чекамо преговоре и очекујем да ћемо у том смислу моћи да као држава гарантујемо кредит за даље улагање у путеве.

Оно што је такође значајно је да се, и поред овог улагања у редовно одржавање и рехабилитацију, крене у комуналну инфраструктуру и ту постоје већ неки разговори са Општином Нови Пазар како можемо кроз одређена заједничка улагања Општине и буџета Министарства грађевинарства, јер се ми такође и тиме бавимо, да уложимо у комуналну инфраструктуру. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани народни посланици, поштовани господине Зукорлићу, једно од питања које сте поставили, односно последње, тицало се села и тицало се тога шта Влада Републике Србије чини како би људи који живе на просторима о којима сте ви говорили остали тамо и даље.

Изнећу вам само неколико факата и мислим да је то јако важно да се зна због целокупне јавности. Морам рећи да Министарство пољопривреде има јако добру сарадњу са председницима општина. Нажалост, један је покојни у овом тренутку, председник Општине Тутин. Ми смо договорили озбиљан пројекат изградње система водоснабдевања на простору општина Тутин и Сјеница. За ту намену издвојено је 50 милиона динара ове године, у 2017. години, како би се изградио систем водоснабдевања.

То обухвата простор на изузетно високим надморским висинама где људи досада... Пратили сте путем средстава јавног информисања да многи људи сваке године имају проблеме како да обезбеде воду за себе, а исто тако да обезбеде и воду која је неопходна за развој њиховог сточарства, односно за комплетан систем привређивања који они имају на том

простору. Ове године отпочет је тај пројекат. Следеће године ће бити настављен и очекујем да буде то готово. То је оно што се тиче водоводне инфраструктуре.

Што се тиче директно пољопривреде, морам рећи да ће ових дана бити донет један посебан правилник о малим произвођачима, који ће се искључиво тицати тзв. традиционалне обраде меса и млека. Досада нисмо имали такву ситуацију, нисмо имали такву праксу, него ко год је желео да изађе на тржиште, било да су тржишта локална, регионална или на простору читаве Србије, или да извезе, морао је да испуњава исте услове, било да се ради о преради малих количина робе или да се ради о преради која је превазилазила капацитете десетина или стотине хиљада тона меса.

Дакле, на овај начин ми желимо да овим малима омогућимо да прерађују млеко, да прерађују месо поштујући услове безбедности хране, али да имају ниже критеријуме како би могли да уђу у читав систем и могли да обезбеде егзистенцију за себе и своје породице. Мислим да је то јако важно. Ради се о људима који излазе на локална тржишта, то су најчешће пијаци или неке сличне ствари које се налазе у њиховом непосредном окружењу, и на овај начин омогућава да већу додатну вредност направе, да не морају да продају примарне пољопривредне производе него да могу да их направе у свом домаћинству. Министарство ће посебно помоћи набавку опреме, изградњу оваквих објеката како би та лица могла што квалитетније да обезбеде своју егзистенцију.

Што се тиче простора на већим надморским висинама, од следеће године кренуће посебни програми који су засновани и на националним мерама, дакле на мерама које се тичу буџета Републике Србије, а исто тако и кроз ИПАРД, где ћемо омогућити лицима која се баве сточарством на тим просторима да добијају посебне финансијске повластице како бисмо им олакшали пољопривредну производњу, олакшали развој њиховог сточног фонда, а с друге стране како би добијали већу финансијску подршку да остају на тим просторима.

То је све у домену Министарства пољопривреде. Да не замарам превише; има ту доста мера које се тичу и посебних подстицаја ако живите у подручјима са отежаним условима пословања, где уколико неко добије подстицај 50%, дакле субвенцију 50% од вредности набављене опреме, уколико је реч о овим подручјима, ту је 65% повраћаја. Дакле, ако нешто кошта десет хиљада евра, у уобичајеним случајевима добија поврат пет хиљада евра, а када се ради о подручјима са посебним условима пословања, тај износ средстава буде у повраћају шест и по хиљада евра. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Даме и господа уважени народни посланици, желим да се захвалим посланику Зукорлићу што је покренуо питање гасовода који треба да обезбеди снабдевање гасом за Рашку, Нови Пазар и Тутин. То је пројекат који ми зовемо службено Александровац–Тутин.

Желим да вас информишем да је то један од најзначајнијих пројеката који се у овом тренутку развија у области гасне инфраструктуре. Ми смо препознали да је тај пројекат од значаја за тај део Србије, узимајући у обзир чињеницу да је заиста у приоритету Владе Републике Србије да се привлаче инвеститори у тај део Србије, који има доста младих и велике потребе за запошљавањем.

Свесни смо чињенице да је малтене немогуће развити озбиљну индустријску зону ако се не обезбеди неопходна инфраструктура и готово сви инвеститори који планирају свој улазак у Србију као један од кључних аспеката управо третирају снабдевање гасом. Из тог разлога се овај пројекат, као што сам рекао, налази у нашем приоритету.

Ми смо донели одлуку о изради просторног плана подручја посебне намене. Он се тренутно налази у такозваном раном јавном увиду, који ће трајати 30 дана. Финансирање за те неке почетне активности је обезбеђено. Носилац пројекта је „Србијагас“. То више нема везе са оним словачким аранжманом, то је сада пројекат који у потпуности развија „Србијагас“. У буџету за 2017. годину је била предвиђена цифра, односно износ средстава за гаранцију. То ће бити и у буџету за 2018. годину. Ми очекујемо да ће почети грађевински радови у јулу или августу 2018. године.

Значи, уговори су већ потписани, пројектовање је у току и просторни план се врло брзо завршава.

Очекујем, тј. по некој динамици тај пројекат би требало да буде завршен до краја 2019. године. Не волим да лицитирам роковима и знам да је то врло незахвално, узимајући у обзир врло комплексан терен кроз који тај гасовод пролази. Пре бих рекао да ће то бити почетком 2020. године. Колико је велики пројекат говори и вредност пројекта, а пројекат вреди 48 милиона евра. Понављам, обезбедиће снабдевање гасом за Копаоник, за Рашку, Нови Пазар и Тутин.

Тако да ја мислим да је то лепа вест, добра вест за грађане тог дела Србије и надам се да ћемо сви заједно присуствовати почетку извођења грађевинских радова, који се, као што сам рекао, очекују у јулу 2018. године. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите, допуноско питање.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Захваљујем.

Посебно ме радује овај последњи одговор, који садржи конкретне информације о реализацији плана за гасовод; то је заиста радосна вест.

С друге стране, ја сам потпуно свестан и спреман да будем сведок чињенице да Влада последњих година, и ова и она претходна, улаже огромну енергију у погледу решавања инфраструктурних питања која јесу последица протеклих деценија кашњења и декаденце на томе пољу. Дакле, то не желим на било који начин да доведем у питање, као и чињеницу да јесте у фокусу и простор о коме говорим и путеви о којима говорим, али мојим питањем сам желео да додатно укажем на чињеницу да је тамо где се екстремно пуно касни, или где је екстремно лоше стање, потребно имати додатан напор да бисмо бар ухватили неки просек.

Поменули сте, рецимо, пут коме сте сведочили, од Ниша до Пожеге. Знате, тај пут од Ниша до Пожеге је попут швајцарског пута у поређењу са овим путевима о којима ја говорим. Зато је ту заиста потребан и додатан напор, и додатна енергија и додатна средства да би се просто та нека позитивна нула ухватила, па да онда наставимо даље. Јер не можете објаснити грађанима Новог Пазара да је могуће у 21. веку немати железничку пругу, какву год. Сама симболика недостатка те пруге говори о односу претходних политика које то нису ставиле на дневни ред. Ако ставимо на дневни ред, дајмо само то значајније појачати.

Ово није први сусрет и разговор са министром пољопривреде везано за село, али моја уверења су – и то стално потенцирам, и овом приликом сам зато поставио то питање – селима са посебно тешким околностима живота, као што су села високих надморских висина, мора се драстичније и радикалније приступити. Мој предлог је био да се свакако иде са драстичним радикалним мерама пореских олакшица како бисмо мотивисали те људе. Јер верујте, ово се не односи само на Санџак и на Пештерску висораван већ је историјско-социолошка чињеница, прво нестају села високих надморских висина, а после тога остала села, а после тога градови. Немојмо мислити да нас се то не тиче. То је стратешки екстремно важно питање.

Жао ми је што нисам добио одговор везано за Штрпце и Сјеверин. Молим вас, волео бих да се премијер о томе изјасни.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има председница Владе.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам пуно.

Опет поштованом народном посланику морам да кажем да ја у потпуности разумем шта кажете и, верујте, разумем и фрустрацију. Често

се деси, ако не и свакодневно, да смо и ми у Влади фрустрирани због ствари које једноставно не могу да иду довољно брзо зато што се толико каснило, и дајемо све од себе. Верујте, кад дођете, не знате одакле да кренете, зато што је таква ситуација. Ево, даћу вам пример лаких ствари, за које бисте мислили да су се већ завршиле и да смо ми у том смислу једна нормална земља. Да не причам уопште о изградњи путева, ауто-путева, реконструкцији путева, где требају ресурси итд.

Ево, као Влада шест месеци сада, ако не и мало дуже, радимо на успостављању адресног регистра, да не бисмо сви ми, сви грађани Србије имали шест адреса: једну адресу у личној карти, другу у пасошу, на трећој живите, на пету вам стиже пошта итд. Упоредимо податке. Да ли ви можете да верујете да...?

Молим народне посланике овде за пажњу, зато што је стварно јако важна ствар, која показује ниво до којег смо ми дошли као земља. Неуређеност. Дакле, данас у Србији, крај је 2017. године, 3.028.020 грађана има пријављено пребивалиште у улицама без одређеног кућног броја, то је оно ББ, а од тога 2.676.898 грађана је пријављено на адресама за које није одређен ни назив улице. Да ли ви можете да верујете докле смо ми дошли?

Ви кажете – зашто то већ нисте решили? Па зато што сте три године морали да решавате то што је земља дошла на три месеца од банкрота па сте морали да спасавате земљу.

У здравству до 2012. године нисмо били ни на једној европској листи, нисмо испуњавали критеријуме да будемо на европској листи до 2012. године, па решавајте то. Па смо у првих сто дана Владе у здравству одобрили преко 1.200 нових радних места, само за медицинске сестре и за лекаре, дакле само за медицинско особље. Специјализација и ужих специјализација 870. Ви сте имали у времену пре тога да су десет година биле забрањене специјализације. Имали сте пет генерација здравства у Србији које су угрожене, доведене до изумирања. Ми смо у последње три године одобрили запошљавање 7.024 медицинска радника, а до краја године је у плану запошљавање још 1.777. Значи, укупно је 8.801 радник, лекар и медицинска сестра или техничар запослен у здравству да бисмо направили неки квалитативни помак напред.

Наводњавање, причали смо о наводњавању – три посто у овом тренутку земљишта у Србији је у наводњавању. Три посто! Ми сада радимо за додатних 50.000 хектара, са тим ћемо доћи на 8%.

Дакле, разумем фрустрацију, али мислим да сви заједно треба да разумемо са чим се само суочавала Влада у претходне три године и са чим

се суочавамо ми сваки дан. Радимо најбрже што можемо и доћи ћемо дотле где сте ви рекли. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Изволите, коментар.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Разумем и, као што сам казао, поздрављам сву енергију која се улаже. Међутим, оно што ме је додатно потакло јесте, заправо, указивање на дешавања, односно обећања из 2010. везана за...

Ако можете да ми вратите време, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас да дате свој коментар.

Посланиче, немојте да обраћате пажњу на посланике који неће да вас слушају. Постављање је питања и давање одговора.

Пријавите се, молим вас, поново.

Изволите.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Оно што је моја сугестија јесте да, када имамо, рецимо, проблем са турским кредитом, као што смо чули, не изгубимо седам година преговарања са Турцима о том кредиту, већ би држава морала имати резервну варијанту Б. Дакле, то је моја сугестија, јер ако ћемо чекати још седам година након ове турске посете, бојим се да то није добро. Дакле, хајде да ми имамо Б и Ц варијанту па да онда наставимо.

Ја се извињавам, жао ми је што игноришете питања о отмици у Штрпцу и Сјеверину, јер није добро за Србију да се било које питање табуизира у овој земљи. Ради се о грађанима ове земље који су страдали у времену кад ова земља званично није била у рату. Просто имам проблем, и етички и правно и политички, да промовишем политику помирења ако немамо јасне одговоре по овом питању. И за мој народ, бошњачку заједницу, бошњачки народ у Санџаку, и за ову државу и целокупно друштво, за оздрављење свих наших фрустрација и рана добро је да се погледамо у очи и кажемо шта о томе мислимо и да заједнички приступимо лечењу тих рана и решавању тих проблема.

Ми имамо проблем да те породице немају обештећења, да те жртве нису признате као цивилне жртве рата. Знате какво је стање у судовима и како је могуће озбиљне предмете третирати административно, на начин да то оставља веома неугодан укус и неугодну поруку за породице али исто тако за грађане са тог подручја, односно сународнике страдалих. Зато вас молим да ово питање не игноришемо, да му заједнички погледамо у очи. Није ово питање политикантско, поготово ја не желим да од тога правим било какву реторичко-политичку причу, већ да заједно погледамо ово питање и да учинимо шта је могуће, а верујте да је могуће уколико то будемо хтели заједно да радимо.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Сада питање поставља посланик Јован Јовановић.

Изволите.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Поштована председнице Владе, поштовани министри, као представник Клуба самосталних посланика, који чине Грађанска платформа и Нова странка, пре свега бих замолио председницу Владе да одговара на постављена посланичка питања и да представници Владе дају шансу и осталим колегама да поставе питање и од њих добију одговоре.

Данас је испред овог здања одржан посећен и оштар протест пензионера и ми народни посланици имамо обавезу према грађанима да пренесемо њихову забринутост, захтеве и питања. Стога, подсетићу да ће прекосутра бити навршене три године откада је ступио на снагу закон којим су умањене пензије а чија важност управо истиче наредних дана. Тим законом су не само нарушена стечена права пензионера, већ је, што је подједнако важно, нарушено и њихово достојанство.

С тим у вези постављам питање – да ли ће и када пензије бити враћене, и то у пуном износу а не применом чудне математике којом се мањи износи приказују као већи?

С обзиром на то да су протесту пензионера присуствовали и представници Лиге за повраћај имовине, постављам питање – када ће бити донета допуна закона о реституцији, нарочито пољопривредног земљишта, односно о супституцији? Ово је проблем који се тиче великог броја грађана, а без правне сигурности, односно јасних имовинских односа, није могућ ни жељени привредни напредак.

Привредни напредак такође није могућ без растерећења привреде, односно ослобађања потенцијала пре свега малих и средњих предузећа. Стога постављам питање – да ли ће новооснована предузећа бити ослобођена плаћања пореза и доприноса у првих 12 месеци и да ли ће доћи до општег смањења пореза на рад, као што је најавио министар Вујовић?

Данас су такође испред Скупштине били новинари из групе „За слободу медија“, који су уручили посланицима питања за председницу Владе. Они су то учинили због тога што је председница одбила да се састане са њима. Због тога је питам – да ли намерава да промени став и ипак се састане са представницима медија и разговара са њима о забрињавајућем стању у овој области?

Овај проблем има посебан значај имајући у виду и стратешки циљ чланства у ЕУ, који је и сама председница Владе истакла на почетку свог експозеа. Поставља се стога питање да ли постоји искрена намера да се тај

циљ оствари када и премијерка и министарка за европске интеграције, и поред веома негативних оцена о стању у медијима које су садржане у извештајима европских институција, негирају постојање овог проблема и маловажавају новинаре у Србији.

Тако је председница Владе, и то у Бриселу, недавно изјавила да је прави проблем у томе да у Србији готово нема објективних новинара, а министарка за европске интеграције да не зна шта значи слобода медија и да је већина медија постала полутаблоидна и таблоидна, чиме је дала најбољу оцену рада, односно нерада Владе у овој области. Зато постављам питање – да ли ће, уместо да негирају постојање овог великог проблема, коначно почети да се баве отклањањем најважнијих препрека ка остварењу прокламованог стратешког циља?

Коначно, председник Србије је у понедељак изјавио да ће се за дан-два знати динамика унутрашњег дијалога о Косову. Пошто су отада прошла већ три дана, замолио бих председницу Владе да нам представи не само ту динамику, већ пре свега структуру у којој ће тај дијалог да се одвија. Имајући у виду последња дешавања – овде пре свега мислим на интегрисање српских судија у правни систем Косова, као и преузете међународне обавезе – не видим да ли ће имати о чему да се разговара.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Изволите, реч има Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам пуно.

Велики је број питања, извињавам се ако ћу одужити мало. Пуно је питања и релевантна су. Покушаћу да одговорим на сва.

Прво питање је што се тиче пензија. Што се тиче пензија, рекла бих за почетак две ствари. Прва ствар, враћам се на оно – пре три године Србија је била на три месеца од банкрота. И то није рекла ни Влада, ни опозиција, ни медији, ни ико други у Србији, то је рекла Светска банка. Упозорила је да смо на три месеца од банкрота. Било је неопходно – поново се враћам на то иако причамо о томе три године – донети непопуларне али апсолутно неопходне мере фискалне консолидације. Нажалост, у тим мерама су у неком делу морале да буду обухваћене и пензије. Зашто? И то је право питање – зашто су морале да буду обухваћене пензије?

Дакле, не знам колико поштовани народни посланици знају и колико су грађани Србије упознати са овим проблемом када је дошло до преламања, потпуног преламања буџета Републике Србије, због чега смо и дошли до банкрота. Године 2008...

Причам само о пензијама, тако да вас молим да ме слушате, зато што је важна ствар и зато што ме питате 50 пута. Океј је и сто пута, али да се слушамо када ме питате.

Дакле, пензије су 2008. године повећане четири пута – у току једне године четири пута! – два пута редовно, то је био април 2008. године када су пензије повећане 7%, октобар 2008. године када су повећане додатно 4%, и ванредно два пута су повећане пензије те 2008. године, једном у фебруару 11% и једном у октобру 10%.

Када смо причали о политичком повећању пензија и како су покушавани избори да се купе пензијама, када једне године повећате пензије четири пута – људи, четири пута! – 7%, 4%, 11%, 10%, е онда дођете до три месеца пред банкрот. Онда неко ко је довољно политички одговоран мора да дође и уради фискалну консолидацију, у оквиру које се само највећим пензијама – само највећим, дакле нису се дирале пензије од 25.000 динара и испод – одузима један део, који је и тако дат потпуно неосновано и потпуно против закона. А како сад против закона? Па против закона зато што се позивало на тај закон да пензије не могу пасти испод 60% просечне плате.

Али када је рачуната просечна плата...

Мислим да је ово релевантно да бисте разумели о чему се ради и да не бисмо причали више о политичким флоскулама како је неко узео пензије зато што је бахат или овако или онако, дакле мислим да је важно да народни посланици, пре свега народни посланици, разумеју овај проблем.

Речено је да законски пензије не могу пасти испод 60% просечне плате, али када је, грађани Србије, рачуната просечна плата, у обрачун просечне плате нису укључивани запослени код предузетника. Избачени су из тог рачуна запослени код предузетника да би просечна плата изгледала веће и да би онда имали политичко оправдање да повећају пензије још 11%, па још 10% – пред изборе. Онда неко уведе поново ред и онда имамо проблем.

На сву срећу, ред је уведен у претходне три године захваљујући овим јако непопуларним, пре свега политички храбрим и одговорним одлукама да ми данас имамо раст који је заснован на производњи, на инвестицијама и на извозу.

На тим здравим основама смо успели да за претходне две године повећамо пензије – додуше мало, али колико је било фискалног простора – за 1,75, за 1,25 и ове године за 5%, и сваке године једнократно повећање пензија тако да бисмо имали коначно веће оне најмање пензије.

Дакле, данас, када будемо од 1. јануара повећали 5% пензије, што је стварно значајно и за најразвијеније земље света, 90% пензионера у Србији ће имати веће пензије него 2014. године, пре мера фискалне консолидације. Неће имати они са највећим пензијама, али ћемо ми полако прелазити, и у 2018. години потпуно укинути тај закон да онда ослободимо то. Али је то сада урађено на здравим основама и то је оно што је јако важно.

Повећање пензија и мере фискалне консолидације су свакако оно са чим се ова Влада Републике Србије највише поноси у првих сто дана рада.

Што се тиче пореза, мени је такође посебно драго да кажем да смо у првих сто дана рада Владе успели и у оквиру преговора са Социјално-економским саветом да подигнемо минималну цену рада за чак 10% ове године, са 130 на 143 динара. То је посебно важно за 350.000 људи у Србији који примају минималац, дакле јако важна мера.

Онда смо разговарали са послодавцима, који су пристали на ово, о томе да то буде буџетски неутрално за Србију, да видимо да повећамо неопорезиви део зарада како бисмо практично ово олакшали послодавцима, и то је оно о чему размишљамо у овом тренутку, као и смањивање бруто два пореза на доходак како бисмо ми мало боље распоредили средства која имамо за Националну службу за запошљавање а како бисмо послодавцима олакшали. Све остало, размишљамо о томе и правимо анализе, али озбиљне анализе, да не бисмо угрозили све оно што смо тако јако тешком муком постигли заједно са грађанима Србије у претходне три године.

Што се тиче медија, мени је, као прво, јако занимљива формулација да сам ја одбила да се састанем са представницима медија и медијских удружења. Нисам одбила да се састанем са њима. Састаћу се са њима. Нисам имала времена у последњих десет дана, али чини ми се да је океј да се нисам састала у десет дана када смо радили неке друге ствари. И заказаћу тај састанак.

Да је то истина сведочи и то да сам добила позив, рецимо, од једног представника локалног медија „Ваљево плус“. То је човек који ми је рекао да има проблема зато што је критичан према власти и ја сам га позвала, имам сутра састанак са њим, да видим тачно каквих проблема човек има. Дакле, састајем се са свим медијима са којима треба да се састајем да чујем све проблеме које треба да чујем и мислим да је то јако важно.

Што се тиче целе проблематике слободе медија, причамо пуно о томе. Опет, чула сам небројено пута да ситуација у медијима до сада у Србији није била гора. Баш никада. Данас је најгора ситуација у Србији што се тиче медијске сцене – ето, то чујем из дана у дан. И исто тако критике на мој рачун зато што сам приликом једне дискусије у Бриселу рекла не да не

постоје објективни медији него да постоји јако мали број објективних медија. Критике на све стране: како сам увредила све медије у Србији, како сам увредила све грађане Србије, како сам...

(Мариника Тепић: Јесте, тачно је.)

Тачно је? Одлично, хвала вам, народна посланице, ако је то тачно. Сад ћу вам рећи да то нису само моји лични утисци. Дакле, ситуација у медијима је, као и ситуација у било ком другом сегменту друштва о ком сам вам причала на почетку, наслеђена и катастрофална. Катастрофална!

Шта је прва влада у мандату Александра Вучића урадила? То је прва влада која је усвојила сет медијских закона како би се побољшала слика медија у Србији.

(Радослав Милојичић: Имате ограничено време за одговор.)

Колико имам још?

ПРЕДСЕДНИК: Изволите само. Ја водим седницу. Само наставите, то су провокације.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам. То су четири врло важна питања. Народни посланици постављају питања, желим као председница Владе да им одговорим. Немојте постављати питања ако не желите да чујете одговоре. Хвала вам.

Дакле, 2014. године влада тадашњег премијера Александра Вучића усвојила је сет медијских закона да поправи медијску ситуацију у Србији. То је прва влада која је то урадила. Да подсетим, повлачење државе из медија и прилагођавање медија и опстанак медија на тржишту је нешто што је Влада Србије усвојила зато што су се за то годинама и годинама залагала медијска удружења и медијске асоцијације. Управо она медијска удружења и оне медијске асоцијације које данас кажу да држава није смела да се повуче из медија него да треба да помаже медије. Дакле, изашло се тада, 2014. године у сусрет медијима.

Сада да се вратимо на то да сам ја увредила све грађане Србије, како каже народна посланица, када сам рекла да има јако мало објективних медија у Србији. И да подсетим, Савет за борбу против корупције 2011. године, тада га је још увек водила покојна Верица Бараћ, један од великих бораца против корупције, за коју ћете сада рећи, народна посланица се сложила, да је увредила све грађане Србије тим извештајем. Дакле, 2011. године, за време владе Мирка Цветковића, Савет за борбу против корупције и Верица Бараћ дају извештај о медијима који каже...

(Мариника Тепић: То није питање.)

... Да је у том периоду, владе Мирка Цветковића, вршен снажан политички притисак и да је над медијима успостављена потпуна контрола.

Верица Бараћ и Савет за борбу против корупције тада још кажу – више не постоји медиј из којег грађани могу да добију потпуне и објективне информације. Дакле, они су рекли да нема објективних медија, не да их има мало, као што сам ја рекла, али ја сам увредила све грађане Србије, а Верица Бараћ и Савет за борбу против корупције нису, или вас макар ја тада нисам чула.

Дакле 2011. година – не постоји медиј из којег грађани могу да добију потпуне и објективне информације, јер под снажним притиском који стиже из политичких кругова медији прећуткују догађаје или о њима извештавају селективно и непотпуно. Европски парламент је 19. јануара 2011. усвојио резолуцију којом изражава забринутост због покушаја власти да контролишу рад медија. Они изражавају забринутост због контроле медија и мешања у медијски простор, због контроверзи у вези са приватизацијом „Вечерњих новости“, због напада и претњи српским новинарима, као и недовољном приступу интернету – интернету! – грађана Србије! И сада кажете да је дигитализација смешна; ми макар омогућавамо приступ интернету свим грађанима Србије, што је неопходно за слободу медија.

На Скупштини Европске федерације новинара 2011. године истакнуто је да су новинари у Србији – молим вас – осиромашени, понижени, ућуткани и уплашени.

И ја разумем да је вама тешко ово да слушате, али ово је ситуација у медијима са којом се затекла претходна Влада и коју покушава да реши.

Даље...

(Маја Виденовић: По ком члану Пословника тече ова седница?)

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас...

Извините. Извињавам се председници.

... Елементарну пристојност покажите на овој седници. Ко жели да чује одговоре, нека слуша; ко не жели, постоје неке друге...

Молим вас да елементарну пристојност покажете према председници Владе, која покушава да вам одговори на питања...

... А посланик који је поставио питање пажљиво слуша...

... И немојте, молим вас, да показујете ружну слику вас и Парламента. Молим вас.

(Радослав Милојичић: Три минута има.)

(Ана Брнабић: Ако могу да наставим што се тиче слободе медија.)

Иначе, прочитала сам, за неуке посланике, да нема повреде Пословника. За оне који још нису схватили.

Када погледам у вашем правцу не видим вас у будућности због оваквог понашања.

(Маја Виденовић: Срам вас било!)

Молим вас елементарну пристојност само.

АНА БРНАБИЋ: Да наставим што се тиче слободе медија. Ужасно, стварно јако, јако важна тема и молим вас да ме пустите да завршим и да вам кажем са чим се суочавамо. Хвала вам.

Дакле, ја се поносим што сам председница Владе и што сам била министар за државну управу и локалну самоуправу у влади Александра Вучића, која је увек...

(Аплауз.)

Дакле, која је увек...

(Бошко Обрадовић: Уа, уа.)

... Увек позивала на све догађаје све представнике медија – без изузетка, било да су критични према власти или не – увек одговарала на сва питања свих медија и тако ће и наставити. Ја сам на то поносна.

Са друге стране, ми смо имали 2003. године председника Владе који је отворено вређао новинаре и називао их „маргиналне појаве“, када су новинари напуштали, сви заједно, прес-конференције Владе зато што председник Владе њих назива маргиналним појавама. Али данас? Никад није била гора ситуација у медијима.

Ми смо имали тада градоначелника који је шутирао новинаре. Шутирао! Звао је човека у отворени програм и најпростије извређао новинарку; неколико месеци после тога постао министар у Влади. Али никад није била гора ситуација у медијима него данас.

Да не идем у тако далеку прошлост, у новембру 2014. смо имали испад неких народних посланика опозиције на седници Одбора за културу и информисање, када је посланик опозиције изнео низ увреда на новинарску професију, вређао поједине присутне уреднике, изјавио да се новинари могу купити за 300 евра, да су олош и да су зло. То је 2014. година.

Пре мало више од месец дана и УНС и НУНС су критиковали једног од лидера опозиције због непримереног и неприхватљивог понашања према новинарима и према медијима јер је у Скупштини Србије, овде, у народном дому, вређао новинарке „Политике“, „Танјуга“, „Фонета“ и „Бете“. Да вас подсетим, такође, да један од лидера опозиције потпуно отворено дели новинаре на подобне и неподобне и бира коме хоће да одговори на питања а коме неће да одговори на питања. Али Влада никад није била гора према медијима.

(Бошко Обрадовић: Тако је.)

После шутирања, после називања олошем, после називања новинара маргиналним појавама, после извештаја Савета за борбу против корупције да су медији згажени – згажени, да поновим – осиромашени и понижени, ућуткани и уплашени – е, такву смо медијску сцену наследили ми – 2014. године донели смо Закон о медијима, на стриктне захтеве медијских удружења и асоцијација.

И не треба данас да буде оваква медијска слика. Али, господо, ми се трудимо да урадимо све ствари у исто време – и да поправимо здравство, и да извучемо земљу из банкрота, и да пренесемо матичне књиге у електронски облик, и да људима дамо адресе, и да исплатимо милијарду и петсто милиона динара зато што је претходна Влада урадила неуставну правосудну реформу. То је све оно што се ми трудимо да урадимо. И због тога је, коначно да вам објасним, оваква медијска слика у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Јадранка Јоксимовић.

(Александра Јерков: На шта ово личи?)

ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ: Захваљујем.

Не знам зашто се господа посланици буне, ја сам заиста поменута. Да, поменута сам у контексту изјаве коју сам дала везано за слободу медија – као што је господин посланик Јовановић, ако се не варам, упутио и писани упит мом министарству и мени лично, и ја сам припремила одговор, не знам да ли сте га добили – тако да ја са пуним правом узимам реч.

Ви сте се, посланиче, пре свега интересовали за моју изјаву и погрешно сте ме интерпретирали. Ја свакако нисам рекла да не знам шта је слобода медија, већ сам рекла да слобода медија, онако како је тумаче бројне политичке, а нажалост и оне које би требало да буду...

Извињавам се, ако могу да наставим...

(Народни посланик Ђорђе Вукадиновић прилази столу председавајућег.)

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланике да не прилазе столу за време одговора министара.

Молим вас; све пише у Пословнику, немојте да се правите да не знате.

Ово је слика опозиције у нашем парламенту. Мене је срамота.

(Бошко Обрадовић: Када ћемо доћи на ред?)

Немојте ово да радите. Немојте, када добијете одговоре на питања која вам се не свиђају, да вичете и да правите хаос у Парламенту.

Доћи ћете на ред. Мало пристojности, мира и доћи ћете на ред. Увек сте долазили на ред.

(Бошко Обрадовић: Баш да видимо да ли ћемо доћи на ред.)

Хоћете да само постављате питања а да сви остали ћуте? Договорићемо се за следећи пут. Неки други пут.

Изволите, ако можете. Ако не...

ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ: Ја могу, а ако нису заинтересовани посланици да чују одговоре о слободи медија...

ПРЕДСЕДНИК: Па нису заинтересовани.

ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ: Онда то довољно говори о искреном интересовању или о заиста једној, како сам већ рекла, површној злоупотреби питања слободе медија, која, наравно, јесте важна тема, не само у процесу европских интеграција и не би је требало везивати само за процес европских интеграција, већ онога што јесте професионализам новинарске етике и свих оних који раде у новинарству.

Управо због тога желим да вас информисем да смо ми у припреми медијске стратегије нажалост доживели опструкцију у радној групи једног дела новинарских удружења, која себе декларишу као независна удружења, а иза којих, на основу њиховог чињења односно нечињења могу да закључим, стоје различити политички и економски интереси који немају много везе са професионализацијом.

Јер, знате, питање медијске стратегије требало би да одговори на, прво и најважније, дефиницију новинара, дефиницију истраживачког новинарства, да не дођемо у ситуацију... Можда се неки од вас неће сложити са мном, али зато је важно да представници медијских удружења учествују и да заштите своје интересе и интересе своје професије. Да не буду блогери и твитераши сутра стављени у контекст новинарске професије, а и то може да се деси. Лично мислим да то није у реду, али, наравно, не одлучујемо ни ја ни ви о томе, већ управо зато треба да разговарамо са новинарским удружењима.

Истраживачко новинарство; да ли је то новинарство које се бави само, а наравно да треба да се бави, корупцијом свих јавних функционера, али истраживачко новинарство значи и социјално и друштвеноодговорно новинарство, које покреће теме које су у једном друштву табу теме. Дакле није то питање, само код нас се извитоперило поимање и перцепција и тумачење истраживачког новинарства.

Даље, шта то значи, слободни сте само ако критикујете Владу? То је у реду, критика Владе нигде није спорна, али реците ми, пошто познајете добро европску праксу, нека ми каже неко од вас – када читате одређене новине, нећу да именујем земље, али знате на које новине мислим, ви добро знате да читате медиј који је близак Влади. И то није ништа спорно. Као што, кад читате неке друге новине, знате да је близак одређеној

опозиционој групацији или странци. Тако је, апсолутно. Ви вероватно нисте много ни видели од праксе европских земаља. Мислим да постоје нека неутемељена очекивања. Чини ми се да би вас демантовала стварност када бисте погледали праксу европских земаља.

Према томе, медијска ситуација у Србији не да није најгора, већ је много боља од многих у региону, а ја нећу бити недипломатски настројена и рећи на које земље мислим, можда чак и од неких чланица ЕУ. Али наравно да смо ми као земља кандидат под већом и снажнијом лупом, и то је у реду. Зато вас молим, ако имате утицаја на ова независна медијска удружења, да их позовете да учествују у радној групи, пошто бих о некима од њих могла да кажем какви су непрофесионалци и како се односе према разним другим групама које не подразумевају идентичност њихових ставова.

Још само једну врло важну ствар, врло важну ствар, а то је да...

Господо, па немојте; ви сте за слободу комуникације и изношење мишљења и сад не можете да чујете одговор. Шта је проблем са одговором о слободи медија? Па не мислите...?

(Народни посланици негодују, председница звони.)

Добро, још само једна ствар. Постоји меморандум о мерама за повећање безбедности новинара. Нажалост, морам да кажем, ту је увезано тужилаштво, МУП и, наравно, новинарска удружења. Многа од новинарских удружења уопште не желе или, рекла бих, злоупотребљавају овај процес јер не укључују своја сазнања, тј. базе података о наводним нападима на њихове чланове. Па и ту интервенишите код независних новинарских удружења, било би добро због њихове професионалне етике.

Што се тиче Европског парламента, први пут ове године дефиниција није мањак слободе медија, већ неопходност унапређења културе професионализма у медијима у Србији, што је битно другачије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани господине Јовановићу, надам се да смем да одговорим на питање, пошто сам добио питање које је упућено мени. Дозвољавате?

Трудим се да, у складу са Пословником који егзистира већ шест-седам година, дам одговоре на питање. Трудим се да господину Јовановићу, колико год је то у мојој моћи, дам одговоре који се тичу реституције пољопривредног земљишта. Захваљујем вам се на прилици да одговорим на ово питање.

Досада имамо 92.000 хектара за које је поднет захтев Агенцији за реституцију за повраћај пољопривредног земљишта. Ми у корпусу државног пољопривредног земљишта имамо негде преко 500.000 хектара. Дакле, има сасвим довољно пољопривредног земљишта да би могла да се изврши комплетна реституција.

Реституција је једно изузетно осетљиво питање, поготово након дугог временског интервала који прође од тренутка настанка до тренутка повраћаја, у највећем броју случајева то је временски период већи од 60-70 година. Дакле, сусрећемо се са изузетно великим изазовима који су настали као последица и укрупњавања земљишта, комасације које су биле, а исто тако и последица заједничке својине која постоји на огромној количини пољопривредног земљишта.

Морам да истакнем једну ствар, јако добру комуникацију и сарадњу са Мрежом за реституцију, и код свих решења и свих активности које је Министарство пољопривреде предузимало нарочито потцртавам једну ствар, давање пољопривредног земљишта у закуп на 30 година. Апсолутно смо, у сталној комуникацији са Мрежом за реституцију, били транспарентни. Све оно што су нам пре једно годину дана стављали у уста да нећемо бити транспарентни, апсолутно смо учинили по поступку. Постојао је јавни позив, били сви актери укључени и апсолутно нема никаквих проблема. Као земљиште које је давано по праву првенства на 30 година није узимано земљиште које је предмет реституције.

Досада је враћено око 20% пољопривредног земљишта за које су поднети захтеви за реституцију. Очекује се до априла или маја следеће године да буде 50%. Највећа количина тог земљишта налази се на простору Војводине. Највише земљишта је враћено на простору Бачке Тополе, Кикинде, Бечеја и Србобрана.

Изазови који стоје пред нама и због чега је неопходно и да подзаконским актима интервенишемо – припремамо уредбу да се дефинише који су то објекти на земљишту на ком не може бити извршено враћање него ће бити вршено обештећење и имамо проблеме са системима за наводњавање који су развијени.

Још једном ћу се вратити на ствар која се тиче заједничке својине на пољопривредном земљишту. То су имовинскоправни односи који су изузетно компликовани и тешки. Радимо на томе. Даћемо свој пун допринос као Министарство пољопривреде Агенцији за реституцију да овај проблем решимо у потпуној координацији са Мрежом за реституцију. Овај процес је болан, дуго траје, али за време Владе, Владе које су биле 2012, 2014, 2016. године и сада, даје се све од себе да се врати пољопривредно

земљиште, да се једна историјска неправда отклони, али при томе морамо бити обазриви, осетљиви, јер не можемо нову неправду правити на неправди која је извршена. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Јован Јовановић.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем.

Хтео бих само да истакнем да, нажалост, присуствујемо једној симулацији посланичких питања и са жаљењем могу да констатујем да је председница Владе попримила манире свог претходника – води дуге монологе, без давања конкретних одговора на већину питања.

Подсетићу председницу Владе да је ова Влада, ова владајућа коалиција већ више од пет година на власти, тако да је позивање на прошлост стварно непримерено.

Оно што сам хтео још да кажем, баш тај монолог показује и да овај позив на унутрашњи дијалог није искрен. И на то питање нисам чуо одговор – како је замишљено да се тај унутрашњи дијалог одвија?

Због тога сматрам да би било много пожељније да се отвори истински и свеобухватни дијалог о будућности државе, и то превасходно у овом парламенту, јер као што је пре неки дан изјавио један од пословних лидера – право мерило успеха нису ни привредни раст, који је ионако најнижи у овом делу Европе, ни смањење јавног дуга, већ жеља грађана да остану у земљи; а та жеља је најнижа од деведесетих, о чему најбоље сведочи чињеница да смо у светском врху по одливу стручних кадрова.

Баш због тога потребан је искрен дијалог о томе како сви заједно можемо да допринесемо отклањању узрока ове поражавајуће појаве. Стога вас поново молим да дате шансу и мојим колегама да поставе питање и да краће дајете одговоре. Хвала.

АНА БРНАБИЋ: Хвала пуно.

Прво бих вам се стварно најискреније и најтоплије захвалила на комплименту. Ако постајем све више као мој претходник, данашњи председник, ви хоћете да кажете за мене да радим јако напорно и да увек говорим истину, тако да хвала вам пуно.

Ако хоћете да мени или претходној Влади пребаците: већ сте дуго на власти и зашто ово није урађено?, управо сам покушавала да вам објасним на почетку шта је рађено и шта радити прво. Шта радити прво – ево, ја питам грађане Србије – када доћете? Рекла сам свима, у Србији постоје три стуба реформи, три стуба на којима почива свако модерно, нормално друштво: економија – здрава, динамична; јавна управа – ефикасна, транспарентна, и владавина права. Три стуба. Сва та три стуба,

угажена, на коленима, па ви онда дижите један по један. Шта смо радили? Па дизали смо економију и постигли резултате, унапређивали услове за пословање да би долазили инвеститори и да би се наша мала и средња предузећа развијала. И постигли резултате.

Подсетићу вас само да смо на Дуинг бизнис листи Светске банке тренутно на 47. месту. Чекамо следеће недеље нови извештај. Надамо се да ћемо даље напредовати, али напредујемо константно од 2014. године. Подсетићу вас исто тако да смо 2008. године били 86. па смо пали на 94. место, када је Влада Републике Србије основала Национални савет за конкурентност. Он је радио тако добро да смо пали са 86. на 94. место у једној години. Данас смо 47. Најбољи резултат је био 2007. године, били смо 68.

(Народни посланици негодују.)

Покушавам да објасним шта смо радили у последње три или четири године, поштовани. Покушавам да објасним шта смо затекли и са чим се боримо. Ето то покушавам да урадим.

Синоћ је Светска банка прогласила Србију за најбољу земљу у Југоисточној Европи по критеријуму спроведених реформи. (Аплауз.) Пре 10 дана је Светски економски форум објавио да је Србија напредовала 12 места на листи глобалне конкурентности. То смо радили. Ето, то смо радили. Да не причам о томе шта смо радили пошто данас имамо раст спољнотрговинске размене од преко 13%, извоз је порастао за више од 13%, новозапослених за 5,5% и очекујемо да директне стране инвестиције до краја ове године порасту за неких 13%.

Дакле, радили смо на првом стубу. И урадили. И сада прелазимо на следеће. Покренули смо реформу јавне управе. Нико се до 2013. године није сетио да направи механизам да изброји државне службенике. Па то није било релевантно, то уопште није било важно. Ви нисте имали до 2013. године стандарде у локалним самоуправама по којима знате колики је број оптимално запослених у локалним самоуправама. Ми то данас имамо, од 2014. године. То смо радили, поштовани народни посланиче, када ме питате – шта сте радили за све ово време власти? Ето, то смо радили. (Аплауз.)

Било је запослених у локалним самоуправама по два пута више, три пута више, толико да их и дан-данас још смањујемо. И идемо постепено, план је да доведемо све на оптимум до 2020. године. Толико их је било! Да не причам о мојој омиљеној Смедеревској Паланци, која је својеврсни шампион у разним негативним индикаторима.

(Народни посланици негодују.)

Здравство до 2012. године, рекла сам, није било на европским листама. Нисмо могли критеријуме да испунимо да будемо последњи у Европи. Ето, то смо радили. (Аплауз.)

Тако да мени не смета да даље причам о томе шта смо радили и шта ћемо радити. Тако је, најмање је урађено у области реформе правосуђа, да имамо ефикасно судство, али људи моји, треба изградити путеве, па треба спречити банкрот, па треба направити услове пословања, па треба реформисати јавну управу. Па кад да се стигне? Ево, сада почињемо и то.

А што се слободе медија тиче, то сам вам објаснила. То је исто наслеђено. И горе је било два пута тада него данас. Хвала вам. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама што одговарате на питања у стварно немогућим условима.

(Народни посланици негодују.)

Реч има Мирослав Алексић.

Изволите.

(Радослав Милојичић: Реплика. Поменут сам.)

Посланиче, прочитајте члан 216, који сам прочитала на почетку седнице али вероватно нисте слушали.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, поштована премијерко...

(Народни посланици негодују, председница звони.)

Замолићу вас само време да ми...

Дакле, поштована председнице, поштована премијерко, поштовани министри, прво ћу председницу Парламента замолити да поштује члан 214. у коме стоји да уколико је ограничено време излагања ...

(Жагор у сали, председница звони.)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, молим вас да сви заједно омогућимо посланицима да постављају питања а председници Владе и министрима да одговоре.

(Радослав Милојичић: Време му вратите.)

Вратићу вам време, ништа се није чуло шта сте рекли.

Молим вас, пријавите се још једном да могу да вам вратим време.

Само немојте викати.

(Александра Јерков: Само ви поштујте Пословник.)

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, премијерко, министри у Влади, поштоване колеге посланици, прво бих председници Парламента указао на члан 214 – ми постављамо питање три минута, а министри одговарају у дужини од пет минута. Уколико важи правило за посланике...

ПРЕДСЕДНИК: У овом делу седнице нема повреде Пословника. Прочитала сам. Нико неће да слуша. Члан 216.

Да ли желите да поставите питање?

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Постављам питање, наравно, али просто да буду исти аршини.

ПРЕДСЕДНИК: Молим Александру Јерков да не показује своју природу у овом делу седнице.

(Александра Јерков: Ја вас молим да водите седницу у складу са Пословником.)

Немојте добацивати, није лепо.

(Маја Виденовић: Немојте кршити Пословник.)

Молим вас, дозволите барем свом посланику да постави питање.

(Александра Јерков: Сви посланици добацују, и ваши посланици.)

Посланице Јерков, молим вас да се уздржите од добацивања посланику.

(Радослав Милојичић: Кршите Пословник.)

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Ево, после више од три, скоро четири месеца имамо министре испред нас да одговарају на питања и надам се да ће та пракса у наредном периоду бити чешћа, да се не понавља оно што је радио Александар Вучић – за три године свега четири пута ушао у Парламент пред посланике и на тај начин показао колико поштује и Скупштину и грађане Републике Србије.

Постављам питања пре свега везана за економију. Како премијерка рече, дизали су економију у претходном периоду и Србија је најбоља земља у Југоисточној Европи по реформама. Зашто је истовремено – постављам питање – Србија земља са најнижим растом БДП-а у Европи, са 1,2%, док све земље Европе данас имају 4,2%? Зашто је у периоду од 2014. до 2016. године у збиру најнижи раст Србије у региону? Дакле, 1,66% је раст БДП-а у Србији за те три године, док је у Хрватској 4,1%, Босни 6,7%, Црној Гори 7%, Албанији 8%, Македонији 10%, чак на Косову 9%. То је резултат како се дизала економија.

Резултат тога су и најниже просечне плате у региону. Зашто су у Србији најниже просечне плате у региону и зашто је најнижа минимална зарада у Србији њеним запосленим радницима у односу на ове остале? Прво одговорите на та питања, па онда говорите о томе какве су статистике и шта бисте ви волели да се дешава у Србији. Резултат такве економске политике је 550.000 апсолутно сиромашних и милион и осамсто на граници сиромаштва, за шта је одговорна Влада континуитета. Иако у три или четири различите фазе, шест година већ владате.

Резултат економије и реформи је у томе што данас у Србији имате 30% више приватних фирми блокираних него прошле године. Тридесет девет хиљада! За износ од две и по милијарде евра су блокиране приватне фирме у Србији. Данас ваша Влада дугује 33 милијарде повраћаја ПДВ-а приватним предузетницима, којима сте дужни да то вратите у року. Не враћате га да бисте могли да покажете дефицит – као што сте узели пензионерима пензије, као што сте узели запосленима плате и тако представљате суфицит у буџету по леђима грађана и по леђима привреде. То је резултат реформи и то је резултат ваше економске политике.

Те 33 милијарде је 2015. године било 10, а данас је 33. И толико бринете о домаћим...

(Председник: Време.)

Молим вас да ми дозволите још време.

ПРЕДСЕДНИК: Да, да, јесам. Као што видите, три минута и 35 секунди.

Реч има председница Владе.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Да вам кажем прво, један од мојих претходника, господин Цветковић, никада није био у Парламенту да одговара на питања народних посланика, али то нема везе. (Аплауз.) То нема везе, то је било демократски. То је било супер, супер. А и у Влади је ретко био, све су биле телефонске седнице. (Аплауз.)

Хвала вам, народни посланиче, што сте ме подсетили да је и у Влади председник Владе ретко био и да су све седнице биле телефонске. А у Скупштини никад није био. У Влади је био ретко, овде никад није био.

Само да вам кажем за поштованог народног посланика, коме ћу, наравно, са великим задовољством одговорити на питања око раста бруто-друштвеног производа, ПДВ-а, невраћања ПДВ-а и свега осталог, такође да кажем да је поштовани народни посланик председник општине у свом мандату и за седам година није могао да пренесе матичне књиге у електронски облик. Али ова власт не уме да води државу.

У општини Трстеник нисмо за седам година могли да пренесемо матичне књиге у електронски облик како би један, неки грађанин Трстеника који је, на пример, на студирању у Београду, могао овде да добије извод из матичне књиге рођених а не да му шаљу из Трстеника. Исто тако да вам кажем да је Трстеник општина која је имала једну од највећих запослених – 654, децембар 2013. године, оптимум 444 запослена. Само полако. Али ова Влада не уме да води државу. (Аплауз.)

Што се тиче БДП-а... Јесте, Влада се свакако нервира око стопе раста БДП-а...

(Народни посланици негодују.)

Ако могу да одговорим? Мени је жао што ви мене питате и онда када вам се не свиђа одговор ви нећете да га слушате. Па ми смо као у обданишту.

Значи, прошле године раст БДП-а 2,8%. Пре тога, од 2000. године, једино је био већи раст неке, мислим 2008. године, када смо имали 3,1% и тај раст је био у потпуности базиран на потрошњи и на увозу. Овај раст је макар базиран на извозу и на производњи, и то каже ММФ.

Дакле све што је вама причам овде, причам вам међународно проверене и признате податке. И не причам о томе шта бих ја волела, каква Србија да буде. Ја бих волела да Србија буде још много, много, много боља, и зато сам овде, и зато смо сви ми овде, само је то тешко после свега што је остављено.

У овом тренутку највећи ударац за наш БДП раст у овој години смо имали због суше летос. И то није никакав изговор. Озбиљна Влада и озбиљна држава не сме више да дође у ситуацију да каже – немамо довољан раст БДП-а зато што имамо сушу. Али, господо, ми смо имали, и у овом тренутку имамо 3% обрадивих површина под системом наводњавања. Три посто! Сад ћемо имати још додатних 50.000, дакле нешто између 7% и 8% и то је један од фокуса за 2018. и 2019. годину.

Али, људи, не можемо све одједном. И да није било суше која нас је погодила тако да ће производња кукуруза у односу на прошлу годину бити мања за чак 45,5%, пшенице за 21%, соје 20%, сунцокрет 13%, шећерна репа 6,3%, да нисмо имали ударац у електроенергетском сектору због хидроцентрали и зимус због термоелектрана, сви остали показатељи су такви да бисмо имали раст од пројектованих 3%. Истовремено, сви остали индикатори показују једну здраву економију, динамичну економију која се развија. То је рекао ММФ, то је рекао и Фискални савет. Дакле, то је истина.

И добро је што имамо раст извоза од 13%, и што имамо раст директних инвестиција од неких 13%. Што имамо коначно незапосленост која је на неком нивоу од 11-12%. То је боље него икада у историји Србије. И морамо боље. Али, народни посланиче, ово је одговор на моје питање.

Зашто нисмо правили системе за наводњавање? Зашто их нисмо правили? Зато што смо ми имали фискалну консолидацију да се извучемо из банкрота који сте оставили. Тако је. Али, зашто ви нисте? Па потрошили

су све паре. Све паре су потрошене. Где су путеви, где су системи за наводњавање? Где је све?

(Народни посланици аплаудирају, председница звони.)

Дакле, 35 година у Србији се нису правили системи за наводњавање. Тридесет пет година!

(Народна посланица Мариника Тепић добацује с места.)

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланицу Маринику Тепић да не добацује председници Владе.

АНА БРНАБИЋ: Нема везе.

ПРЕДСЕДНИК: И да не виче. Нисмо на фудбалском стадиону. Молим Маринику Тепић да се уздржи од викања, ако може. Ако не може, шта да радимо.

АНА БРНАБИЋ: Ово је демократија у вашем извођењу.

Што се тиче поврата пореза на додату вредност, можда нисте ви знали, ја ћу вас обавестити и то је океј, да је у Србији постојала потпуно ПДВ мафија и да смо ми зауставили и наредили, односно претходна Влада, строгу контролу повраћаја ПДВ-а да се не би безвезе одливале паре из буџета. И свима којима треба враћен је ПДВ, са неким кашњењем због двоструких и троструких контрола.

А ви мени данас кажете да ми показујемо суфицит тако што каснимо у повраћају ПДВ-а. То је истина. Па знате ли ви да је нама данас суфицит у буџету 80 милијарди, а имамо 33 милијарде у повраћају ПДВ-а? Па како је 33 једнако 80? Зашто причате такве ствари пред грађанима Србије? То је страшно и недопустиво! Дакле, и кад вратимо ПДВ, да га сутра ујутру цео вратимо, па опет имамо 50 милијарди у суфициту. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Стефановић.

(Народни посланици негодују.)

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Хвала.

Ја видим да постоји, и схватам сада због чега постоји, једно дубоко неразумевање са неким од колега из опозиције. Зато што они очекују да чланови Владе дођу овде и одговарају речима које су нам дате, да нам се састави овде један списак шта ми треба да одговоримо кад нас неко пита, а не да одговоримо оно што ми желимо.

Они могу да поставе питања каква год хоће, да добацују за време седнице, да добацују из клупа, да воде дијалог и са председницом Владе и члановима Владе. Али посланици такође – био сам председник овог парламента – морају да поштују Пословник Народне скупштине о начину

понашања у Народној скупштини. Разумем, није лако госпођи Гојковић да то све уреди у овом току и схватам колико је тежак овај посао.

Међутим, шта су суштински показатељи за једну земљу? Хоћу да вам кажем шта је један добар показатељ за ову земљу да ли земља напредује или не напредује – стопа незапослености. Знате ли због чега се данас не прича у Народној скупштини толико о стопи незапослености? Зато што, кад су неки други били на власти, та стопа је била, само 2012. године, када смо затекли земљу у катастрофалном

Е, због тога, као један добар економски показатељ, зато што говоримо овде о реформама, овде говоримо о томе да је ова Влада створила фискални простор а није продавала имовину. То је суштинска, велика разлика. (Аплауз.)

Када правите простор на основу снаге ваше привреде, на основу снаге инвестиција, на основу снаге тога што се људи запошљавају па имају плате, па имају нешто да донесу својој кући, за разлику од нуле, колико су имали када су неки други били на власти. Нула динара су им биле плате, великом броју тих људи. Да не говоримо о 400.000 радника који су остали без својих радних места од 2008. до 2012. године. Како да се не сетимо тих времена, како да се не подсетимо на та времена када је то био корен, када је то била ситуација у којој су људи остајали без радних места. Мерило се на сат. Били су они бројчаници где сте мерили колико се радних места свакога сата изгуби. Ми сада меримо колико се радних места направи у Србији сваког сата. То је суштинска разлика. (Аплауз.)

Није њих интересовао никад обичан човек. Већину тих људи који су били министри, који су били кључни управљачи, ти који су ведрили и облачили у Србији, њих су интересовали тајкуни. Тада је тајкунима у Србији било врхунски. Они су заиста уживали у Србији, уживали у стицању огромне имовине.

Пре свега мислим на Мишковића, који је био... Ова земља се једно време звала „Делталенд“. Значи, тако су називали Србију. Толико је човек могао да уради шта је хтео. Владе су се формирале у његовом кабинету. Дакле, у његовој канцеларији су се формирале владе, да не кажем сви други. Овде је кључни инвеститор. Овде су се инвестиције мериле од људи који су били нарко-дилери. То се убрајало у БДП. Каже – раст БДП-а Шарићеве инвестиције из нарко-дилера.

(Народни посланици опозиције негодују а позиције аплаудирају.)

Има овде доста примера, али био је један пример, који хоћу да вам прочитам, какве су се успешне реформе спроводиле и зашто смо дошли до овога. Нажалост, жао ми је што морам да поменем овај пример, зато што

боли сваког човека у овој земљи, али треба да се подсетимо какви су људи управљали и шта се дешавало, а то је ситуација са адаптацијом дворца „Хетерленд“. То је било замишљено као дом...

(Бошко Обрадовић: Време.)

Видите како то одмах, када треба да се каже истина, заболи, јер знају колико је ово направило штете грађанима Србије.

Када треба да се ...

(Бошко Обрадовић: Да ли је Дачић?)

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланика Бошка Обрадовића да се не понаша као да је на фудбалској утакмици.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Када треба да се реновира дом за децу ометену у развоју, тада се узимају паре од грађана Србије. Милион евра се узме од грађана Србије. И нема више ни пара ни дома. Деца нити имају где да оду, нити кога интересује, а овде се држе тираде – хајде да узмемо неки фонд за неку децу, да помогнемо болесној деци... Па овде се узело милион евра од деце ометене у развоју; узели су и ставили у џепове. Зато су подигнуте кривичне пријаве, зато су у току судски поступци, зато суд у овој земљи одлучује. (Аплауз.) Колико год ја био љут и бесан, колико год ми ово било тешко да видим, овде суд одлучује о томе.

Е, то су биле реформе које су довеле до тога да имамо 26% незапослених, да нико у Србији није разумео да ли има будућност у овој земљи. Данас људи имају будућност, данас су људи у Србији нормални и пристојни људи који хоће да раде, и зато се запошљавају, зато отварају фабрике, зато данас странци препознају Србију, за разлику од тих времена, као место у коме постоји економска и политичка стабилност, где могу да донесу свој новац, да отворе фабрике и да грађани Србије имају нешто од тога. Тако је то радила Влада Александра Вучића и тако наставља да ради ова Влада. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Госпођо премијерко, ја знам да сте ви склони манипулацијама и замени теза као што је био ваш претходник, али вас молим да не питате ви мене већ да одговарате на моја питања. Ви сте овде данас дошли да одговарате на питања посланика. То је прва ствар.

Друга ствар, немојте да износите неистине. Рекли сте да је БДП био већи него што је сада само 2007. године. Ево да вас упознам, пошто ви очигледно не знате, од 2000. до 2009. године укупан раст БДП-а је 47,37% на основу података ММФ-а и Завода за статистику, и то: 4,97, 4,29 итд. То је прва ствар.

Даље, када ћете почети да поштујете законе које ви усвајате? Пре свега мислим на Закон о јавним предузећима, о професионализацији јавних предузећа. Године 2016. усвојили сте Закон о јавним предузећима и рекли да ћете бирати функционере по конкурсу. Данас је изабрано свега неколико десетина директора од 346, ако се не варам, који треба да буду, по вашем закону који сте усвојили, постављени на та места. Наравно, то не радите, због тога што вам је потребна институционална корупција и да можете било кога да постављате као в.д. на директорска места највећих система, као што сте власника печењаре поставили за директора највећег јавног предузећа, ЕПС, као што имате у Путевима директора који је сада осуђен на казну затвора. Вама то не смета, само да поштују оно што су правила СНС, која је приватизовала државу.

Даље, кад говорите о медијима, овде сте малочас рекли како нема објективних медија, како се држава повукла из медија. То није тачно. Ви сте се повукли из власничке структуре, али зато контролишете финансијски све медије у Србији. И то врло добро знате. Кроз та иста јавна предузећа, институције где... Нисмо ми мали, знамо и тачно се види које се јавно предузеће у ком медију оглашава, само што ти медији који су објективни, а ви кажете да објективних нема, нису на вашем платном списку. На вашем платном списку су они који су у вашој служби и који су ту да манипулишу истином и да грађане Србије лажу о некаквом расту, бољем животу, платама које обећавате уназад три, четири, пет година итд.

Према томе, питање је – када ће Влада почети да поштује законе које усваја? Када ће почети да поштује медијски закон? Да ли закон, и тај сет медијских закона који сте помињали, не важи за власнике приватних телевизија, пошто су они који су били блиски режиму покуповали десетине телевизија по Србији, ви то врло добро знате. За њих то не важи? Они су сада информативна служба Владе и ваше странке. Колико ја знам, ако се поштује закон, то тако не сме и не може да буде.

Даље, одговорите ми на питање, министре Стефановићу, пошто сте се јавили а нисам вас питао ништа – ко је одговоран за рушење у Савамали, докле се стигло са истрагом, ко је суспендовао државу 24. априла, пре годину и по дана?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Добићете одговор.

Реч има министар Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ово што се медија тиче, то сте нас помешали с Ђиласом. То је тако било онда. Деветнаест милијарди динара у периоду откако је човек био на власти. Деветнаест милијарди динара промета фирме; свака част, то је тешко порушити. Не знам да ли може

првих пет фирми у Србији да се мери са тим. Фирме, РТС секунде, пуна контрола. Значи контрола 100%. То је стварно било тешко остварити.

Оно што је друга ствар, само молим људе да науче, истраге води тужилаштво. Полиција не води истрагу, то ради тужилаштво и они могу дати информацију, уколико то желе, докле је нека истрага стигла, ко су осумњичени, када се подноси кривична пријава, јер је то посао надлежног тужилаштва. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланика Бошка Обрадовића да физички не угњетава посланика.

Посланиче, имате опомену зато што сте покушали краватом да задавите посланика. Срам вас било!

(Посланици говоре углас и аплаудирају.)

Посланиче, седите и смирите се. Ако вам није добро, помоћи ћемо вам. Седите.

(Бошко Обрадовић: Седи на нашем месту.)

Извињавам се посланицима који су дошли на седницу постављања посланичких питања према члану 205. Пословника а присуствују перформансу, и то лошем, Бошка Обрадовића.

Видела сам, и на снимку се види у директном преносу – молим Бошка Обрадовића да ми не прилази – како дави посланика СНС краватом. Ово је скандал и није духовито.

Извињавам се. Молим председницу Владе, ако може у овој атмосфери, да да одговор. Можда има посланика опозиције који желе да слушају.

Молим вас за мир и тишину!

(Председница звони.)

Ако треба, поделићу 250 опомена, али ово ће бити парламент. А нема потребе.

Изволите, молим вас. Извињавам се још једном..

АНА БРНАБИЋ: Хвала пуно.

Што се ових података о БДП-у тиче, које је народни посланик изнео, нисам сигурна да разумем о чему он прича, јер је потпуно невероватно да имате кумулативно, колико?, 47% БДП. Био је, мислим, у једном тренутку 3,1%, када... Стварно, ово што је рекао и министар Стефановић, ако рачунате приватизационе приходе и све то у томе, што нема никакве везе са порастом економије, онда можда. Али како да вам кажем...

ПРЕДСЕДНИК: Посланик Бошко Обрадовић добија још једну опомену, зато што се глуми на седници Парламента.

АНА БРНАБИЋ: Две ствари показују да је то немогуће или, у најмању руку, да су то информације које немају никакво релевантно значење са економијом.

Једно је стопа незапослености у то време. Ако је то био реалан раст БДП-а, па како је онда 2012. године стопа незапослености била 26%? Па то би требало да буде пуна запосленост и да увозимо људе из региона да раде код нас, ако је била реална стопа раста БДП-а. Данас је 12% стопа незапослености.

Дакле, 39,5%, скоро 40% стопа незапослености младих у 2013. години, са кумулативним растом БДП-а од 47%. Молим вас, стварно, да се уозбиљимо. И данас је висока стопа незапослености младих, 22,5%, али смо је спустили са 40% на 22,5%. А да не причамо о негативном расту.

Када није постојао проблем и нису биле критике, зато што нико то није ни пратио, или када је био успех са 0,4%, па још већи успех следеће године са 0,6%, ми сад причамо о 2,8%, па да ли ће сада бити 3% или ће бити, не знам, 2,5%. Па колико год буде, ви гледајте све остале показатеље. Важно је да је раст заснован на инвестицијама, на производњи, што се огледа кроз нова радна места, које ми можемо да покажемо.

Да се вратим на слободу медија. Хвала вам што сте ми дали пример из стварног живота око тога како се ви медијима обраћате. Дакле, ако медији кажу да је Влада нешто урадила, како се они називају? Информативна служба Владе? И то није притисак на медије? Ето тако се види ко дели медије на подобне и неподобне, а то није Влада. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Горан Кнежевић.

Изволите.

ГОРАН КНЕЖЕВИЋ: Покушаћу овој дискусији да додам и ја мало, и да буде мало конструктивнија него што је била досада, јер ваша питања... Наравно, ви можете да питате како хоћете и шта хоћете, али ваше тезе мислим да нису добре. И контрадикторне су. Ви кажете малопре да ова Влада лаже грађане да боље живе али грађани упорно гласају за ту Владу већ, ево, четврту-пету годину.

Дакле, Србија је данас и политички и економски стабилна земља, то је врло јасно, и сви наши макроекономски показатељи у 2016. години су одлични. Ви ћете рећи – није то одлично; ја ћу да кажем – одлично је, зато што је тренд у 2017. години сличан, тако да очекујемо одрживи раст, што је јако важно. Значи, одрживи раст који подразумева да у току више година имамо раст који ће допринети да за наредних пет-шест година стигнемо бар да се приближимо земљама Централне Европе.

Значи, имамо друштвени бруто производ који је прошле године био 2,8%. Ове године, због добро познатих разлога, чули сте их мало пре, вероватно ће бити нешто мањи, али сачекајмо још. Видели сте процену Светске банке и ММФ-а, који кажу да ћемо следеће године имати раст БДП-а између 3,5% и 4%, што нас такође не задовољава. Желели бисмо да тај раст буде још много већи.

Инфлација је стабилна; она је на нивоу од 1% већ дужи низ година. Смањили смо у великој мери, у огромној мери смо смањили незапосленост, која је 2012. године била 26% а сад, чули сте, износи 11,8%. По истраживању ИПСОС-а, само у 2010. и 2011. години 300.000 људи је остало без посла. Тако да је овај податак од 11,8%, иако ми желимо да он буде још и нижи, охрабрујући и показује добре трендове и одрживост, што сам мало пре рекао.

Директне стране инвестиције су прошле године биле две милијарде. Ове године првих седам месеци имамо повећање 13%. Такође и повећање извоза. И остварили смо суфицит, што је било просто немогуће у неким претходним временим, трговински суфицит са свим земљама у окружењу. О овоме не говоримо само ми из Владе, министри и они који се директно баве тиме, о овоме говоре све релевантне институције и организације и у земљи и у иностранству. Значи, имате и став Фискалног савета, имате став ММФ-а.

Оно што се јуче догодило, мислим да је и председница то поменула и честитала, то је једна сјајна ствар за Републику Србију. У Бечу, на Форуму о конкурентности привлачења инвестиција Србија је у Југоисточној Европи проглашена за најбољу, што је изузетан знак и за инвеститоре, изузетан знак за стране кредиторе. Ви знате да смо ми кредитни рејтинг повећавали већ неколико пута, тако да све то може у великој мери да допринесе да наша привреда у наредном периоду буде и одржива и да расте по стопама које ће, наравно, пре свега бити у функцији грађана.

Имамо пет приоритета и праваца активности у наредном периоду. Само ћу их набројати, нећу ширити, биће сигурно прилике да разговарамо и о томе. Говорим о Министарству привреде, пошто су теме, као што сте рекли и сами, привредне.

Прво је унапређење пословног амбијента, пре свега раста на Дуинг бизнис листи, где смо са 91. дошли на 47. место. Ове године очекујемо такође скок и очекујемо да ћемо у наредном периоду бити међу првих 15 земаља по лакоћи инвестирања.

Други велики сегмент јесте завршетак приватизације. Један болан, тежак, дугачак процес, који се већ преко 20 година тегли и који ћемо ми у мандату ове Владе завршити. То је била велика кочница за све нас. Наравно да ту нису само економски разлози, ту имамо и социјалне, демографске, па и политичке разлоге, тако да очекујемо да се тај процес убрза у наредном периоду. Имамо у принципу највећи проблем са 11 стратешких предузећа која су изашла из процеса заштите. Видели сте данас, чини ми се успешно ће бити завршена приватизација „Галенике“. Остала предузећа су, нека су у УППР-у, нека су спремна за приватизацију, тако да ћемо тај процес завршити сигурно у наредном периоду.

Трећи сегмент нашег рада јесте ефикаснији рад јавних предузећа, која су била одувек рак-рана нашег друштва. Мислим да смо и у финансијском погледу, организационом, у погледу корпоративног управљања и свега осталог постигли велики искорак, велики напредак. Само да вам кажем податак да су 2014. године та јавна предузећа остварила губитак од 65 милијарди динара, а на крају 2016. године имала су нето добит од пет зарез нешто милијарди динара, што представља неких скоро шест стотина милиона евра више, наравно, у буџету Републике Србије.

Развој малих и средњих предузећа. Господин Јовановић је као посланик имао једно питање, нисам стигао да му одговорим око малих и средњих предузећа. Она јесу мотор нашег развоја. Посвећујемо огромну пажњу томе. У прошлој години смо остварили и за мене чак изненађујући резултат. Тридесет хиљада нових радних места је отворено у сектору малих и средњих предузећа.

На крају, то је подстицање инвестиција, због којих смо највише и добили ову награду у Бечу, где је у претходне две године, од ступања на снагу Закона о улагању, инвестирано у Србију негде око 400 милиона евра и отворено 24.000 нових радних места. Та политика се показала као добра. Биће сигурно прилике, да сад не дужим, пошто желите да вероватно поставите још питања, да разговарамо о времену поврата тих инвестиција, можемо разговарати о ефектима тих инвестиција, али углавном, ми ћемо са том политиком наставити и, као што сам рекао на почетку, очекујемо један одрживи раст у дужем временском периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Коментар.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Дакле, одговора на моја питања нема, а не може их ни бити, јер не смете да кажете истину људима.

Што се тиче ваших одличних макроекономских показатеља у Србији, они су Србију сврстали на зачеље у свим економским категоријама

у региону и Европи. То су званични подаци које износим, подаци ММФ-а и подаци нашег Завода за статистику. Ако они лажу, онда лажем и ја.

Даље, кад већ говорите о незапослености, да је она данас 11,8%, кажете да је 2012. године била 26%, молим вас да ми кажете у апсолутном износу колико је незапослених лица у Србији било 2012, колико је данас, када имате 11,8% стопу, апсолутни број незапослених лица у Србији.

Постављам још једно питање и позивам се на члан 51. Устава, право грађана Србије да буду благовремено информисани, да ми одговорите како гласи текст заклетве коју су положили судије са Косова јуче.

Даље, моје је питање – хоће ли тај текст бити објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“? Да ли је тај споразум са Приштином донесен у складу са Уставом и чланом 142, у ком се јасно каже да је судска власт јединствена на целој територији Републике Србије?

Последње питање везано за то – јесте ли оне који доносе овакве споразуме упознали са делом из члана 307. Кривичног закона?

Дакле, с обзиром на то да ви не поштујете ни Устав, ни закон, с обзиром на то да манипулишете статистичким подацима везано за стање живота у Србији, напретку, бољитку, платама, економском развоју, овој земљи којом ви управљате шест година отприлике може да помогне једино тетка министра Вулина. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланиче, као што знате, по добијању одговора на допунско, друго питање имате право само да се изјасните о одговору, у трајању највише два минута, а не да постављате нова питања. Али боже мој, има времена па ћете научити.

Следећи посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Верујем да ћете имати прилике да чујете штошта паметног.

Даме и господа, другарице и другови, уважени чланови Владе, поштовани премијеру госпођо Брнабић, најпре желим да вам честитам више него успешних првих 100 дана рада ове Владе.

Када смо гласали за вас као премијера и ваш предлог састава Владе Републике Србије, апсолутно смо били сигурни да ћете наставити успешан пут опоравка Републике Србије који је почео 2012. године. Оно на шта ми из Покрета социјалиста посебно поносни јесте ваша одлука да једно од најважнијих министарстава, Министарство одбране, поверите нашем председнику Александру Вулину.

Наша оцена је да је, поред изузетно позитивних резултата у области привреде, финансијске консолидације, стварања услова за нове инвестиције, за очување политичке стабилности, за очување стабилног

курса, очување политичке и војне неутралности, изузетно значајно јачање снаге Војске Републике Србије и подизање њене борбене готовости и испуњавање свих очекиваних обавеза које су пред њу постављене.

Од тих приоритетних задатака посебно је уочљиво да је Војска Србије успешно ангажована на обезбеђењу административне линије према АПКиМ и контроли копнене зоне безбедности. Насве је изузетна контрола и суверенитета ваздушног простора Републике Србије, заштита безбедности државне границе Републике Србије према Републици Бугарској и Републици Македонији, које заједно реализују Војска Србије и Министарство унутрашњих послова.

Види се да је један од кључних приоритета на којима се ради јачање оперативних способности Војске Србије, а то јасно указују реализоване вежбе команди јединица логоровања Војске Србије, спроведена основна и специјалистичка обука за више од 1.000 војника на добровољном служењу војног рока, опремање и модернизација и наоружање војном опремом, опремање 1.500 војника снаге Војске Србије за хитно реаговање, набавка шест „Мигова 29“ итд.

Резултати таквог ангажовања су више него уочљиви и мерљиви, јер је 470 припадника Војске Србије учествовало у реализацији осам мултинационалних вежби, на бојном гађању циљева припадници 250. ракетне бригаде су остварили стопроцентне поготке на полигону „Шабла“.

С обзиром на то да само задовољан војник може дати још боље резултате, интересује ме шта ће у наредном периоду Влада Републике Србије и Министарство одбране чинити на побољшању стандарда припадника Војске Србије, увећању броја припадника Војске Србије кроз пријем нових професионалних војника и посебно ме интересује до ког нивоа је подигнут степен рентабилног рада наменске индустрије.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

Реч има председник Владе Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам пуно.

Прво желим да кажем да је, по мени макар, стварно највећи успех и најопипљивије је у ствари да смо први пут после 1987. године, односно после 30 година набавили авионе за потребе Ратног ваздухопловства и противваздушне одбране Војске Србије, то су тих шест авиона типа „Миг 29“, и свакако је велика ствар за Србију и Војску Србије да смо то урадили.

Видели смо и 20. октобра колико само много боље данас изгледа и Војска, колико је боље опремљена, колико су ти људи сигурнији у себе. Никада не треба занемарити и ово прилично велико повећање плата од 10%,

али и све оно што радимо у смислу изградње нових станова за војна лица, рефинансирања кредита које су они узели итд., итд. То је нешто на чему ћемо наставити да радимо, зато што је важно да и на тај начин покажемо озбиљност и сигурност наше земље, и то је нешто што је било јако, јако, јако запостављено у претходном периоду.

Што се тиче наменске индустрије, она сигурно има огроман потенцијал да буде један од стубова развоја наше економије и то је оно што се данас дешава. Била сам пресрећна када сам у првих сто дана рада Владе отишла да обиђем „Јумко“, који је отворио нови погон „Јумко балистика“ и тиме се прикључује у систем одбране Војске Србије. Запошљавање нових 50 људи, а мислим да ће следеће године већ бити нових седамдесетак, али није ни то важно. Важно је да се отварају нови погони за извоз, за квалитетну производњу и да сви остали радници у фабрикама као што је била „Јумко“ схватају да сада коначно постоји будућност за њих и да долази до боље будућности.

Исто тако ми је драго, и то исто показује колико улажемо у наменску индустрију, што смо коначно успели да решимо, после толико година и слично као и за „Железару“, када нико више није веровао да ће то моћи да се реши, проблем „14. октобра“ у Крушевцу и производње камиона у „14. октобру“. „Чехословачка груп“ је то узела, опет неких нових 130 радника, али је важно да коначно имамо наменску индустрију која се подиже, која је спремна за извоз и да имамо наруџбе толике да, нажалост, ми још увек у овом тренутку немамо довољно капацитета да извеземо све оно што бисмо могли да извеземо када бисмо имали те капацитете и то је оно на чему ћемо наставити да радимо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Замолио бих вас да нам кажете у каквом стању је део буџета који је намењен за финансирање Министарства одбране за 2017. годину и да ли ту има довољно средстава за све оно што је намењено и планирано да се доврши.

Да нам кажете, уколико знате, а мислим да би тиме у сваком случају Влада требало да се позабави, где су завршила средства која потичу од уништавања 500 тенкова и хаубица, 220 оклопних возила, 20.000 лаког наоружања, 282 тенка, 220 транспортера, 1.100 противавионских топова, 26 вишецевних бацача, да ли су та средства завршила у војном буџету, да ли су уопште наплаћена, да ли су коришћена за подизање нивоа и стандарда Војске Србије или су можда неким случајем коришћена за убрзану градњу на врачарским пашњацима.

Поред тога вас молим да нам кажете у будућем периоду – с обзиром на резултате које су наши војници остварили на гађању циљева на полигону Шабла, на Међународним војним играма 2017. године у дисциплинама Тенковски биатлон и Пољска кухиња у Руској Федерацији на полигону Алабино, где је наш Младен Икић из Друге бригаде проглашен за најбољег командира тенка у конкуренцији 57 посада из 19 земаља, ко је њега научио томе, да ли су га научили можда генерали из Брисела, генерали са „Вест поинта“, или је та сазнања имао прилике да стекне од наших, проверених, честитих и најпоштенијих ратних генерала, генерала Лазаревића, Делића, Шљиванчанина и свих оних који су носили на најчеститији могући начин униформу Војске у време бомбардовања 1999. године – у ком смеру ће ићи њихова даља обука и њихово унапређење.

Очигледно ни то што Војска није била финансирана на одговарајући начин није умањило жељу и вољу припадника Војске Србије за стицањем знања и за постизањем изузетних резултата.

У којој мери и на који начин ће се и даље ширити сарадња између Војномедицинске академије и цивилног сектора и да ли постоје могућности да се обим услуга које Војномедицинска академија пружа цивилном сектору још више прошири и тиме побољша стандард свих наших грађана?

ПРЕДСЕДНИК: Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Хвала.

Могу да вам одговорим једним делом, везано за сарадњу коју је Министарство унутрашњих послова имало са пројектима и програмима војне индустрије, односно наменске индустрије, наравно и Министарством одбране. Мислим да и министар Ђорђевић, пошто је он донедавно био министар одбране, може дати више информација о неким питањима које сте ви поставили.

Хоћу да кажем да је било веома важно и када је наш данашњи председник био министар одбране и када су започете суштинске реформе војне индустрије и касније се наставиле, када је постао премијер, имали смо доста широке расправе где уложити новац, јер је држава сада успела да створи новац, успела да створи вишак вредности, успела да створи суфицит у буџету. Ми смо пре неколико месеци, одлуком тада председника Владе а данас председника, господина Вучића, имали улагање од преко 50 милиона евра у различите фабрике наменске индустрије.

Пре свега, била је идеја да се повећа капацитет производње у овим компанијама јер ми имамо данас потражњу на тржишту. Постоји могућност да се произведе и прода више пешадијског наоружања, више муниције, пре

свега минобацачких мина и артиљеријских граната. Наравно, оно што је веома значајно и што је МУП у сарадњи са „Југоимпортом СДПР“ урадио, то је модернизација нашег постојећег наоружања.

Ми, нажалост, тек данас, после много година, имамо могућност модернизације оклопних транспортера, нашег артиљеријског оруђа и других система који се користе, наравно, делимично и у МУП-у па могу да говорим о томе – када се говори о транспортерима М-11 и М-15, који су домаће производње, они су данас модернизовани, они су данас климатизовани и имају дуб системе спрегнуте ватре којима се управља из унутрашњости возила где стрелац није изложен ватри.

Нови системи, дакле нови митраљеви који су монтирани на њих, 12.7 милиметара, који пружају максималну ватрену моћ у борби против тероризма, то је оно што користе јединице Жандармерије; наравно, и јединице Војске али Жандармерија је прва кренула у систем испитивања ових возила. Затим, то је, након развијања возила „лазар“, „Лазар 3“, које је исто ушло у састав наоружања МУП-а. И последње возило, „милош“, које је фактички у фази развоја и које ћемо такође искористити за специјалне јединице полиције. То су велики кораци који су направљени.

Министар Ђорђевић може много више да говори, наравно, и о „нори“, и о „аласу“ и другим системима, с којима је он упознат а који нису у наоружању МУП-а, али видим, кад разговарам са тим људима и када говоримо о заједничкој контроли граница и када данас производимо беспилотне летилице, када производимо дроне, када имамо могућност да нашим средствима направимо нешто што се користи у војној индустрији, односно и у Полицији и Војсци, то заиста чини да можемо да будемо активни у одговору на сва угрожавања безбедности Републике Србије.

Било да се ради о редовним мирнодопским активностима у очувању безбедности на државној граници, било да се ради о средствима која служе за одвраћање од потенцијалног напада или за активно безбедносно деловање у одвраћању од било каквог терористичког напада, какве смо нажалост имали у околним земљама, данас војна индустрија има могућност да се развија. Мислим да ови момци и девојке који раде тамо и који дају огромне резултате у систему могу да помогну у даљој модернизацији и војске и полиције и да буду један од привредних ослонаца наше земље.

На основу свега тога и на основу свега онога што је Влада учинила, и за то се захваљујем премијерки и председнику, са којима смо разговарали и који су нам дали огромну подршку, ми данас имамо простора за повећање плата у безбедносном сектору. Због тога ће у наредној години припадници Полиције и Војске имати плате 10% веће.

То није једина ствар. Захваљујући томе можемо да уложимо више средстава у модернизацију, можемо да побољшамо и положај људи који раде у униформи, који раде данас најсложеније послове. Не бих ту изоставио људе у цивилу који раде исти посао, мислио сам на исту ствар.

Наравно, оно што је веома значајно то је да смо успели, и мислим да је то следећи добар потез, да се разговора о могућности изградње станова за припаднике Војске, Полиције, БИА. Мислим да је важно да тим људима решимо стамбено питање, јер је то добро за систем, за све.

Искористио бих прилику да похвалим и рад Министарства одбране у Сектору војног здравства. Велики број припадника МУП имао је прилике да види какво је лечење на ВМА. Имали смо прилике да будемо тамо у окружењу најбољих стручњака, да се нашим људима пружи најбоља могућа нега и хоћу да се захвалим свим људима који су радили, свим лекарима и професору Вукосављевићу и целом тиму ВМА који су помагали да ови момци и девојке добију најбољу могућу здравствену заштиту.

Све ово говори колико је напора уложено у претходном периоду да оно што је била посрнула грана, нажалост, наше индустрије, данас постане будућност нашег развоја. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани народни посланици, даме и господо, само ћу да у не тако давну 2012. годину вратим све грађане, у оно шта је било 2012. године а што су имали прилике да виде на промоцији кадета у септембру 2012. године, а то је чињеница да је у Војсци Србије летео и био у оптицају, у исправном стању, само један авион, да је војска била обучена пола у стару униформу пола у нову, да је било различито наоружање, да возила нису била у исправном стању, већина њих.

Данас, нешто је и министар Стефановић рекао, одговорна политика Владе, одговорна политика руководства Министарства одбране, од момента када је наш председник био министар одбране, јесте довела до тога да имамо после 30 година прва улагања у наменску индустрију од 50 милиона евра. Имамо да је 10 авиона „Миг 29“ сада на пистама у Батајници и Краљеву, имамо да се Војска Србије опрема најсавременијим наоружањем и оруђем. Имамо да је наша наменска индустрија способна да опреми војску униформом, да сви буду једнообразни, да имају не само једну, зимску, већ да имају и летњу униформу. Такође, да имамо могућност да произведемо и обућу.

Наша пушка је призната у свету и то је једна од малог броја модуларних пушака. Такође, „Југоимпорт СДПР“ се развио у једну врло озбиљну фирму чији су производи данас врло тражени у свету, тражени да се чак извезу у већем обиму него што су то уопште наше могућности.

Неодговорна власт која је била до 2012. године је, мислим, пошто сам научио да ништа није случајно, сигурно намерно, имала неку намеру да Војска Србије буде таква као што јесте. Били су одбројани дани у 2012. години да Војска Србије буде у озбиљним проблемима. Била је продаја, било је топљења; нажалост, то топљење и продаја је била за врло мале паре тако да од тих пара, које јесу биле намењене Војсци, Војска није могла ништа да набави. Морам да кажем да су Ратне резерве биле на нули. Војска није имала ни горива ни хране за ратне резерве.

Данас је потпуно другачија ситуација. Не могу да причам о томе шта све Војска има, у којој количини, али бих вам рекао да треба да будете поносни на све оно што је урадила Влада Републике Србије од 2014. године до данас и на све оно што планира да уради у будућности, а верујем да ће у времену испред нас све оно што буде долазило бити на понос свим грађанима Србије.

Војномедицинска академија је, после 40 година, први пут ове године, одговорношћу Владе Републике Србије, добила средства не само за рад већ и први пут за инвестиције, у реновирање Војномедицинске академије и набавку нове опреме, озбиљне опреме. Ми покушавамо да пратимо и оно све што ради Министарство здравља, јер Војномедицинска академија представља бренд. Она ће остати, наравно, у служби свих грађана Србије, јер то грађани Србије заслужују. Грађани Србије заслужују да имају најбоље установе. То, уверен сам, ради и министар здравља, а уверен сам и да ће министар Вулин наставити са тим када је у питању Војномедицинска академија.

Последње, што се тиче образовања, Универзитет одбране – наши предавачи су врло тражени, што због искуства које имамо, што због знања које имамо. Искуство које имају највише војсковође прати нас још од Првог светског рата. Данас су они врло тражени да предају на свим универзитетима у свету, а такође и страни студенти долазе код нас и ми их имамо на школовању на Војном универзитету. Војни универзитет је због тражење отворио своја врата и за цивиле. Данас имамо и на редовним и на ванредним, имамо и мастер и докторске студије, тако да мислим да ће у наредном периоду Скупштина и грађани Србије сигурно имати лепе вести кад је Министарство одбране у питању. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, министре Ђорђевићу.

Реч има потпредседница Владе, проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Пошто сте поставили питање стандарда војника, као што Влада Републике Србије улаже пуно у опрему и све оно што набављамо, као и услове у институцијама, врло је важно да говоримо о стандарду и о становима за нашу војску.

Један пројекат, који је направљен са Министарством одбране и Грађевинском дирекцијом Србије, зове се „Стан по мери“. Направљене су процене. Имамо већ пилот-пројекат који као такав функционише у Крушевцу, два објекта и 92 стана која се граде за припаднике Војске. Просечна рата је негде око 120 евра за двоипособан стан.

Али оно што је још важније јесте, у ствари, наставак. Није у питању само пилот-пројекат него стан по мери. Заједно Министарство одбране, Министарство грађевинарства, јединице локалних самоуправа и, наравно, банке. Радимо на томе да потребе које сада постоје, које су процењене на 13.000 станова, тачније 13.207 станова, то значи у Београду 6.840 станова, у Нишу 1.549, у Новом Саду 799, у Краљеву 696, у Врању 454, у Крушевцу 184, у Чачку 148. Причамо о милион метара квадратних станова за нашу војску. То је пројекат који настављамо даље да радимо.

Мислим да је то јако важно, јер када говоримо о једној модерној, савременој војсци, онда и њени припадници морају да имају услове који су им неопходни да би могли да раде свој посао; то значи да имају станове под повољним условима и по најнижим могућим ратама које ће плаћати за такве станове. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Добро је што је напoкoн тзв. и самoзвaнa елитa прeстaлa 2012. годинe дa вoди Србију у прoпaст, a кaквa су они елитa гoвoри и тo јер елитoм смaтрaју лaжнoг зaштитникa грaђaнa, прoпaлoг прeдeдничкoг кaндидaтa, кoји је нa Прaвнoм фaкултeту у Бeoгрaду нa Римскoм прaву имaо oцeну 7, из Истoрије држaвe и прaвa 8, из Устaвнoг прaвa 6, из Увoдa у грaђaнскo прaвo 6, из Кривичнoг прaвa 6, из Пoлитичкe eкoнoмије 7, из Пoрoдичнoг прaвa 7, из Друштвeнoпoлитичкoг систeмa 8, из Oргaнизaције удружeнoг рaдa 6, из Рaднoг прaвa, Сoциoлoгије 6, Мeђунaрoднoг привaтнoг прaвa 7, Грaђaнскoг прoцeснoг прaвa 6.

Зa њих је тo елитa, a није елитa Aлeксaндaр Вучић, кoји је из Увoдa у грaђaнскo прaвo имaо 9, из Устaвнoг прaвa 10, из Кривичнoг прaвa 9, из

Политичке економије 10, из Породичног права 10, из Облигационог 8, из Међународног јавног 9, из Наследног права 10, Ауторског права 10, из Друштвенополитичког система 10, из Организације удруженог рада 10, из Међународног приватног права 10, Грађанског процесног права 10.

Та елита, такозвана, срећом је отишла у прошлост и та елита неће одређивати ни ко ће бити елитни предавачи на Војној академији и ко ће нашим питомцима преносити своја знања, и очигледно неће испунити жеље својих финансијера и налогодаваца, а то је да Србија пређе са пута неутралне, самосталне и независне земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

Реч има народни посланик Фатмир Хасани.

Изволите.

ФАТМИР ХАСАНИ: Хвала.

Уважени председавајући Парламента, поштована председнице Владе, поштовани министри, даме и господо народни посланици, питање постављам премијерки Ани Брнабић.

Положај албанске мањине у Србији није на нивоу домаћег законодавства нити стандарда ЕУ. Поред неколико споразума и закључака између политичких фактора Прешевске долине, Владе Републике Србије, а и неких међународних фактора, не показује очекиване резултате.

Влада треба да убрза реализацију наших захтева да бисмо ми стигли до нивоа других мањина у Србији, а да не причамо о правима Срба на Косову који имају три министарства, једног заменика премијера и пуно судија у свим нивоима судства.

Питање је – да ли ћемо ускоро бити на дневном реду у Влади са реализацијом наших захтева? Зато што је пре четири месеца и председник Вучић дао обећање да ће решити наше захтеве и да су наши захтеви прихватљиви, али досада није предузет ниједан корак.

Друго питање постављам председници Народне скупштине Маји Гојковић – да ли ће се испоштовати законски рокови приликом заказивања превремених локалних избора у општини Прешево, јер тај задњи рок је 14. новембар? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Хасани.

Премијерка Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Поштовани народни посланиче, хоћу да вас обавестим да смо за вас спремили извештај о напретку Плана у седам тачака, о ком смо разговарали

када сте били пре десетак дана код мене у канцеларији. Имамо ту напредак. Можемо и боље, наравно, као и у свим стварима, али имамо напредак.

Што се тиче положаја албанске националне мањине и свих осталих националних мањина у Србији, ту ипак морам да вам кажем да није истина да албанска национална мањина нема права као националне мањине ЕУ или било која друга национална мањина у Србији.

Дакле, Србија јесте лидер у Европи по поштовању права националних мањина и по институционалним механизмима како националне мањине треба да се поштују. Пре свега кроз националне савете националних мањина и буџетска средства која Влада Републике Србије и сви грађани Србије издвајају за подршку националним мањинама. Исто тако кроз образовање на матерњем језику, културу информисања на матерњем језику и остале ствари које се тичу мултиетничког живота, као што је двојезичност или вишејезичност у општинама.

Ја сам као министарка за државну управу и локалну самоуправу била позвана од стране Европског парламента у Стразбур да представим оно што ми радимо и начин на који сарађујемо са националним саветима националних мањина као пример најбоље праксе у Европи. Неке од водећих земаља ЕУ, неке земље које су оснивачи ЕУ уопште не препознају националне мањине, дакле ви не можете да се декларисете као национална мањина, као ни у неким земљама у региону које су чланице ЕУ.

Тако да, у том смислу, мислим да заједно треба да наставимо да радимо на побољшању живота свих националних мањина у Србији, али такође са разумевањем да је јако пуно урађено, да се јако пуно ради и да су кроз националне савете националних мањина националне мањине у потпуности укључене у политички, друштвени и економски живот Републике Србије.

У сваком случају, ових дана ћу вам послати извештај о имплементацији Плана у седам тачака.

Дугујем одговор поштованом народном посланику који ми је накнадно поставио питање око броја незапослених, како се изражава у апсолутним бројевима то да смо 2012. године имали 26% незапослених у Србији а да данас имамо око 12% незапослених у Србији. Сад ћу вам рећи: 2012. године у Србији је било 790.000 незапослених, а данас је у Србији 622.000 незапослених.

Дакле, између 2012. и 2017. године запослило се 168.000 људи. Запошљавали смо између 34 и 40 хиљада људи годишње. То није довољно, морамо боље, и биће боље, али како да вам кажем, није ни мало 34–40

хиљада људи годишње. Кад смо догурали 2012. године до 800.000 незапослених...

Само полако. Из земље није отишло више него што је одлазило тих година. Дакле потпуна је манипулација да је у овом тренутку одлив мозгова већи. Одлив мозгова је, нажалост, нешто са чиме се Република Србија бори већ деценијама. Немојте да манипулишемо тако страшним темама.

Што се тиче добацивања питања колико је од овога запослено на буџету, у јавној управи данас имате више од 40.000 људи мање него што је било 2013. године. И од тога смо смањили и доводимо у законске оквире оно да на привремене и повремене послове може да иде 10% од тога.

Било је и 24% раније, али како да вам кажем, ми сад коначно уводимо стандарде јер можемо да их пребројимо, зато што имамо централни регистар обвезника социјалног осигурања па можемо сваког запосленог да избројимо. Много их је мање на буџету, а доказ за то је и то да смо прошли и седму ревизију аранжмана са ММФ-ом. И молим вас, то је једна од великих ствари, коју су они пратили, тако да не бисмо прошли да је већина тих људи запослена на буџету.

Још једна ствар што се тиче ММФ-а. Каже народни посланик да Међународни монетарни фонд сврстава Србију на зачеље. Ми сада успешно завршавамо трогодишњи, јако тежак аранжман са ММФ-ом. Аранжман који је Влада, мислим, 2006. или 2007. године преговарала више од шест месеци, који је трајао једно цирка 20 дана, зато што је био претежак да би се испунио. Ми тиме показујемо колико смо и у најтежим околностима озбиљан и поуздан партнер. То је још један сигнал и међународним организацијама, и међународним финансијским институцијама, и страним инвеститорима, и домаћој привреди колико је одговорна Влада Републике Србије, и ова и она претходна.

Међународни монетарни фонд говори да је Србија један од најбољих ученика по томе како су реформе имплементиране, а ви причате грађанима Србије да кажу да су на зачељу. Ако нас стављају на зачеље, како смо ми то завршили онда или завршавамо трогодишњи аранжман из предострожности? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, председнице Владе.

Да ли господин Хасани жели још нешто?

Изволите.

ФАТМИР ХАСАНИ: Хвала.

Хтео бих још да додам, што се тиче неке бројке и статистике овде коју смо чули, да се ми не слажемо. Разлике по регионима су врло велике. На пример, наш регион тамо на југу или ове општине Прешево и Бујановац

су много неразвијене, тамо је незапосленост око 60%. Сад, негде је у некој општини у Србији незапосленост 6% а негде 60%. Да ли је то добро?

Друго, ми смо овде, у овом парламенту, већ 26 година, по један посланик или два, и увек смо били у опозицији. Сада, задњих годину дана смо заузели став да будемо парламентарна већина и да будемо један мали елемент ове целокупне стабилизације. Тражимо да ви више пажње показујете и да још озбиљније радимо на томе да ове разлике умањујемо и да тај крај буде развијен тако да сви будемо задовољни и створимо услове за улазак у ЕУ.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Само, коме је питање било упућено?

(Фатмир Хасани: Вама.)

Нажалост, ја не могу да вам одговарам на овој седници. Одговорићу вам одмах у уторак, није проблем никакав.

Реч има председница Владе.

АНА БРНАБИЋ: Желим стварно још једном да вам се захвалим за сву подршку и за велику конструктивност у овим, чини ми се, јако важним и одсудним тренуцима за Србију. Јер ако не наставимо овако и за нашу земљу не урадимо нешто да је поново подигнемо на ноге у свим овим сегментима, и у економији, што смо прилично урадили и што само треба да се настави, и да довршимо реформу јавне управе, и да кренемо озбиљно у реформу правосуђа, да имамо ефикаснији и транспарентнији систем, који је потпуно убијен реално неуставном реформом правосуђа, нико од нас неће напредовати, ни најнапреднија општина ни најмање напредна општина.

Трудимо се да равномерно развијамо Србију. Претходна Влада највише је инвестирала у југ Србије, у Ниш као један од центара али и у Врање. Када дижемо те центре, онда ће се полако дизати и остале локалне самоуправе. Хвала вам на конструктивном ставу. Ја ћу увек бити вама на располагању за додатне разговоре и да видимо како даље можемо да унапредимо ситуацију и у Прешеву и у Бујановцу.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Имате коментар?

Изволите.

ФАТМИР ХАСАНИ: Хвала.

Друго питање је било за председницу Скупштине Мају Гојковић – да ли ће се испоштовати законски рокови приликом заказивања превремених локалних избора у општини Прешево?

Ово задње сам само хтео да кажем да нисмо заинтересовани да будемо ситничари, али на пример, овде је министар здравља. Државна

болница у Врању, господине министре, која је предвиђена за седам општина Пчињског округа има 600 радника. Ниједног Албанца немамо ту, а ми смо око 30% у Пчињском округу.

Не кажемо да ми тражимо сав тај проценат, али нема ниједног Албанца, ниједног доктора ни медицинске сестре у болници у Врању. Зато треба да радимо на томе да ми полако почнемо ту нашу интеграцију у државне органе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. То је био ваш коментар.

Одговорићу вам у уторак. Сматрајте да је одговор „да“, иако немам право на то.

Реч има посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Поздрављам господу министре и председницу Владе. Хтео бих само да апелујем на све нас. Ова нервоза данас није била потребна. Да смо се можда мало боље организовали, без обзира на све шта пише у Пословнику, и шта су права и обавезе, био би ред да смо успели да изведемо да барем по пет посланика из власти и опозиције стигне да пита, било би коректно. А Влада и госпођа премијер умеју да одговарају и да се бране, не треба их бранити тиме што ћемо спречавати или некако опструирати да представници опозиције дођу на ред. Ја сам трећи из опозиције који ће успети нешто да каже, а питања је превише.

Елем, прво питање госпођи Брнабић, на вас се односи. Није вам мало непријатно или нелагодно макар када слушате и видите у медијима ових дана како, ево, 100 дана обележавате, а прича се о томе да се спремају неки нови ванредни парламентарни избори? Да ли сматрате да је то умесно, да ли сматрате да је то позитивно? При томе, нисмо ни ви ни ја ти који пуштамо или који можемо на тај начин да утичемо да медији о томе пишу. Потпуно је јасно одакле се ствара та атмосфера и та шпекулација са изборима у тренутку када је Влада обележила 100 дана рада.

Друго, важније питање, такође на вашу адресу, а после нема неких министара које сам хтео да питам. Председник Србије Александар Вучић у четвртак, 19. октобра је рекао – што се мене тиче, дао сам одобрење као председник, а Влада Србије је после данашње седнице дала одобрење. Мисли се на одобрење да српски тужиоци и судије положе заклетву пред Хашимом Тачијем и зауну се на верност косовском правосудном систему и косовском уставу. Дакле, понављам и цитирам – дао сам одобрење као председник, а Влада Србије је после завршене седнице такође дала

одобрење. У четвртак, 19. октобра. Ви сте, претпостављам, имали неку седницу, четвртком обично имате седнице.

Дакле, како изгледа то одобрење и како може Влада да да одобрење да њени тужиоци и судије положе заклетву на уставни и правни поредак једне самопроглашене назовидржаве Косово? Мислим да то просто није ни могуће, а и волео бих да видим како то изгледа, да ме обавестите, да покажете накнадно како изгледа та одлука Владе, јер је председник рекао да је Влада одобрила.

С тим у вези питао бих господина министра унутрашњих послова, Стефановића, који је, иначе, био врло добар спикер, односно председник Парламента, али мислим да је врло лош министар унутрашњих послова. Можда грешим у једном, можда грешим у другом, али мислим да је добро радио онај посао. Дакле, говорио је поводом годишњице Јајинаца. Баш је ових дана та годишњица. Шта се догодило са том истрагом и том афером која је данима потресала медије? Причали су о државном удару, покушају атентата на председника и тако даље, на крају од свега није било ништа, као и обично. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Опоменули сте ме да својим дугачким одговорима опструирам опозицију. Стварно морам да вам кажем да не видим како је то истина, с обзиром на то да ми је постављено четири или пет питања. Један од народних посланика је поставио, мислим, пет, тако да ја морам на пет да одговорим. Притом су сва озбиљна питања – питања о пензијама, која су јако важна, пре свега вама као народним посланицима али и свим грађанима који гледају ово; питање о слободи медија, питање које је толико важно и толико расправљано...

Морам да објасним ситуацију у медијима данас, коначно, зато што сви причају о томе јако паушално. Мислим да је важно, пре свега за демократско уређење наше земље, да ја то детаљно објасним и образложим.

Ја сам овде цитирала Савет за борбу против корупције, цитирала сам народне посланике из опозиције, тако да мислим да је то стварно јако релевантно и мислим да не бих урадила свој посао и не бих дала дужно поштовање овом дому уколико не бих тако одговорила на ова питања. Дакле, не мислим да опструирам. Управо супротно, мислим да вам дајем дужно поштовање.

Што се тиче полагања заклетве наших тужилаца, подсетићу вас да је Косово и Метохија покрајина у оквиру Републике Србије и на тај начин се

Влада Републике Србије према њој и односи. Ако је Покрајина донела неку одлуку, ја не знам стварно зашто ви постављате питање како ми као Влада у односу на ту одлуку можемо да реагујемо. То је једна ствар. Поред тога, друга ствар је што је то у складу са Бриселским споразумом, који је, уколико се не варам, усвојила и ова Скупштина Србије. Ми смо као Влада дужни да испуњавамо оне законске одредбе, споразуме и све остало што каже Скупштина Србије. Дакле, имамо пун легитимитет, то је наша обавеза, и у складу је са заклетвом коју сам ја и сви ми овде, мој тим, положили, да поштујемо и бранимо уставни интегритет и легитимитет Србије. Суверенитет Србије, пре свега.

Такође ћу вам рећи, мислим да је то и министарка правде, која данас најалост није могла да буде ту због службеног пута у иностранство, рекла јасно и гласно, али делује ми као да је неко не чује или не жели да је чује – да ово што је урађено омогућава већу, бољу правну заштиту Срба на Косову у тренутку када ми немамо, захваљујући неким, потпуну контролу над нашом јужном покрајином. Урадићемо као Влада, ја се надам уз подршку Скупштине, али не само коалиције која подржава ову Владу него целе Скупштине, све што буде било потребно да се квалитет живота Срба на Косову унапреди колико год може. Па ваљда ту нисмо једни против других. Ми желимо да наше судије, наши тужиоци буду тамо на располагању нашим људима. То је велика ствар за њих.

Не знам зашто је Влада критикована за ово. Ово је маестрално урађено опет и у међународној политици, тако да смо ми за ово добили и озбиљне поене међународне заједнице и још једном показали да стојимо иза своје речи, за разлику од неких; када усвајамо, преговарамо и усвајамо споразуме, ми их имплементирамо.

Данас још више можемо да кажемо где је заједница српских општина; где је, јер то је важно, важно је за Србију, важно је за Србе на Косову. Али да ми не испуњавамо оно што смо рекли да ћемо испуњавати, ми не бисмо могли да питамо друге – зашто ви не испуњавате своје? Тако је некада рађено. Некада је обећавано и ништа није рађено. И онда се губи кредибилитет земље, онда се урушава земља и онда се жртвује и игра и са територијом и са људима и са свим осталим. Ово више није таква земља. То је мој одговор на то.

Значи, прво, Косово је покрајина у Србији. Друго, Бриселски споразум је усвојен од стране Скупштине Србије. Треће, ми смо одговорни партнери који, када се договоре и имају одобрење Скупштине Србије, онда иду храбро у имплементацију. И четврто, шта год треба да се уради да живот Срба на Косову буде бољи, Влада ће то урадити.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Пре свега, када се говори о безбедности, која се тиче и највиших државних функционера али, наравно, и других људи у Србији, увек сам сматрао да је погрешно када се то релативизује и када се тако лако то посматра и покушава у јавности да представи све као нека шала, фарса и нешто слично.

Сећам се, једном приликом, док је Борис Тадић био председник Републике, био је један инцидент са његовим возилом, када је возач, мислим да се презивао Цимпл, из Америчке амбасаде, имао пресецање те колоне возила. То је данима било „покушај убиства“. Тај човек је провео у притвору не знам колико, неколико месеци итд. Врло озбиљну истрагу је држава спроводила, јер није желела да дозволи могућност да је тако нешто стварно било неки покушај.

Када нађемо на месту код породичне куће председника Републике већу количину наоружања, то свакако није шала и то је свакако нешто што је озбиљно и за безбедносне службе и за, наравно, министарства која се баве и заштитом председника али уопште заштитом безбедности.

И, чуо сам више пута ту медијску конструкцију, јер то треба да служи и понавља се та мантра, о томе када кажете – ви сте шест година на власти. Ми смо пет година на власти. А сада кажете – стално сте помињали државни удар. Никад у животу нисмо поменули државни удар. Нисмо изговорили државни удар. Али то служи добро и онда ће нам неко рећи – али то је писало у новинама. Па знате шта је све писало у разним новинама? Кад бих сад почео да цитирам шта је писало у разним новинама, тако бисмо могли до јутра да разговарамо, ако мислите да је то озбиљан начин разговора. Ја хоћу, ево да вам покажем шта све пишу новине.

Али оно што јесте важно је да се сваком оваквом случају поклања максимална пажња и безбедносне службе раде истрагу. У оном конкретном случају саслушано је више стотина лица. Шта је све урађено, докле се све стигло не могу да вам говорим сваки детаљ, али ми већ годинама, за разлику од неких прошлих времена када су, нисам сигуран да су безбедносне службе у пуном обиму и капацитету уопште разумеле, пошто мора да се сагледава регионално, постојање организованих криминалних група, њихов настанак, координацију и организацију, и улогу њихових припадника са наших простора и у транспорту дроге из Јужне Америке до Шпаније, и дистрибуцију у Централној Европи, путеве тог новца, као и, наравно, дистрибуцију тог новца у легалне токове и прање новца, па и у нашој земљи. И то се догађало много година без озбиљног одговора државе.

Нисам сигуран, не могу да кажем, не желим да кажем ништа лоше о многим професионалцима у полицији, али ми се чини да многи нису били уопште свесни дубине те организације и нису имали уопште јасну идеју, бар сам то ја закључио када сам постао министар, није било јасне идеје како да се том систему супротстави.

Данас је у том смислу ситуација промењена. Ми данас, у сарадњи са многим службама у региону и Европи, наравно и у Сједињеним Државама, имамо добру комуникацију са тим безбедносним службама управо зато што ти појединци путују у те земље, остварују безбедносно интересантне контакте, раде на свему ономе..., да сад не бих одузимао време.

Дакле, ми данас као држава имамо јасну слику ко су припадници појединих организованих криминалних група. Они данас нису таква врста безбедносног ризика по грађане Републике Србије јер ми то не дозвољавамо. Они овде не могу мирно да шетају. Ми им не дозвољавамо ни пет минута одмора у кафани. Не дозвољавамо им. Полиција их хапси, претреса, иде на њихове куће, иде тамо где се крећу, зауставља њихове аутомобиле, отвара их, претреса сваки милиметар. Не желимо да им покажемо да они у Србији могу, као што су некада могли, да возе црне ципове и нико није смео да их заустави. Данас их и те како притискамо.

Е, данас их и хапсимо. Погледајте, а причамо о озбиљним припадницима оног што ми данас називамо кавачким и шкаљарским кланом, који су последњих годину или две дана приведени, и једног и другог клана, и оних за које се сматра да су озбиљнији пуцачи. Не могу да ухапсим човека за кога нема тренутно доказа, не може полиција, не може тужилаштво. Просто то људи не могу да ураде, не би било законито. Мислим, могу да се приведу због нечега, али ти људи би били ослобођени, то би само нанело штету Републици Србији.

И као што знате, неки од случајева које озбиљно пратимо морају да се прате и по шест месеци, и по годину дана, ако треба и пет година, да се дође до оних који су налогодавци извршилаца. Ја сам и тада рекао, ако се сећате, кад смо представили тај случај, када смо јавности дали основне податке, да није могуће. У сваком случају да је ово врло сложен случај, јер смо очекивали да ће бити веома тешко пронаћи неког ко је то оружје тамо оставио. Дакле они су то урадили свесно.

Ја не могу да тврдим да ли је то било упозорење, да ли је то било остављено са намером да се сачека или Александар Вучић или неко од чланова његове породице. Дакле, доста је шпекулација у том смислу, које ћемо моћи да разрешимо тек када будемо имали целу мрежу у рукама и да фактички сазнамо. Питање је да ли ћемо то моћи. Ја не тврдим да ми имамо

сва решења и да имамо одговоре на сва питања, али вам кажем потпуно одговорно – волео бих да се тако нешто никада није десило. Као министар унутрашњих послова, као пријатељ Александра Вучића волео бих да се тако нешто никада није десило, да уопште не размишљам о томе. Не њему, никоме, ниједном човеку у Србији.

Када бих вам показао, овде имам списак бар педесет пријава, различитих пријава новинара и људи из јавног живота, које смо разоткрили, процесуирали, пронашли починиоце, поднели кривичне пријаве, за многе су судски поступци у току. Никада не износим у јавност ту врсту података о људима који су тренутно безбедносно угрожени, јер тиме размишљам и о нарушавању њихове безбедности. Али хоћу да вам кажем – ради полиција, интензивно ради и решавају се многи случајеви. Да ли се реши све? Не реши се све. Не расветле се сва кривична дела, али се разреши и расветли много, много више него раније.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народи посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Не сумњам ја да полиција ради, не сумњам да има много добрих професионалаца у полицији, ја само говорим о једној врсти злоупотребе, медијско-политичке злоупотребе. Иначе, сигуран сам у савесни рад полиције, или барем највећи део људи у полицији.

У том смислу не могу да се не осврнем на те насловне стране, не опет мојих приватних или опозиционих новина него листова и медија који слове као нека врста неслужбених „Службених гласника“ актуелне власти, где се лицитирало, не сумњало него унапред лицитирало – спречен атентат на премијера, спремили атентат на Вучића, зољом хтели да убију Вучића, Вучића зољом хтели да разнесу у сокаку, убица дошао из Босне, ако нађу ДНК значи да је био атентат, Вучића гађали странци и тако даље.

А онда добијемо одговор и од нашег министарства и од Министарства правде, узгред речено савестан и добар одговор, види се да се неко потрудио око тога, није само онако офрље као што често знају да буду ти одговори, где кажу да је тужилаштво саопштило – сагледавајући и оцењујући резултате свих предузетих радњи утврђено је да нема доказа да је извршено било које кривично дело за које се гоњење преузима по службеној дужности. Дакле нема ништа од тога. При чему сте ви обавестили колико сте људи саслушали, узели узорак ДНК. То је што се тиче тога. Значи неодговорно дизање панике. Наравно да треба сваку претњу испитати према било коме, а поготово према најважнијим државним функционерима.

Друга ствар. Госпођо Брнабић, ви сте рекли, и ја се слажем, да је Косово покрајина у Србији. Па ако је тако, заиста не знам у којој реалности живимо, да ли ви хоћете да кажете да су се српске судије и тужиоци заклели, положили заклетву на Уставу Косова, или на Уставу Србије, или на Уставу АП или на Уставу...? Оно се већ сматра независном државом. Не мора на Мирослављевом јеванђељу као што се овде заклињало, нека буде само на Уставу Србије. Наравно да не, они су положили заклетву пред председником нечега што се зове независно Косово, што има своје институције и они су прешли из једног правног система у други правни систем. То је оно што је проблем.

Ја сам имао питања, наравно, и за господина Ивицу Дачића, он је отишао тако да то прескачем, али морам барем у ово мало времена да поменем госпођу Зорану Михајловић, да не испадне да је она запостављена.

Нећу о томе да ли људи живе горе или боље, свако осети и зна да ли живи боље или горе, као што и свако има суд о томе да ли су медији бољи или гори, али ви сте, госпођо Михајловић, потписник, ако се не варам, уговора о „Београду на води“. Ви сте потписали тај уговор. Није га потписао Александар Вучић него ви, па вас питам просто и по томе – како стоји тај пројекат, како напредује, јесте ли задовољни реализацијом? Требало је крајем 2016. године да буду усељене прве куле. Није да верујем својим очима, нисам стручњак за ту област, али верујем стручњацима из Академије наука и стручњацима из архитектуре да је тај пројекат од почетка проблематичан. Поштујем ваш рад, односно рад на рашчишћавању терена, то подржавам, али не и ово што се после тога ради. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Јавили су се министар Лончар и Зорана Михајловић.

Прво Зорана Михајловић, па министар Лончар.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Пуно пројеката смо започели, не само започели, неке од пројеката смо завршили у претходне три године и ја са поносом могу да кажем да Србија данас први пут може да стане иза завршених, пре свега инфраструктурних пројеката, мислим ту на ауто-путеве и на одржавање путева, први пут на одржавање железничких пруга. Доћи ћемо и до станова и до „Београда на води“.

Ја овде имам табеле које показују да сваке године, дакле од 2009. године, на примеру само Железница, нула километара пише у табели сваке године што се тиче одржавања тих пруга све до 2014. године. Значи, од 2008. до 2014. године тадашње владе и министарства и Железнице су, како год хоћете, јер је, мислим, то ипак један ланац, нула километара рехабилитовале, реконструисале железничке пруге. Од те 2014. године

ствари се заиста мењају: преко 200 километара пруге је рехабилитовано, реконструисано и ми почињемо, између осталог, ове године и брзу пругу.

Што се тиче „Београда на води“, дакле да кренемо на оно што мислим да прво сви виде када пролазе Београдом, те куле се и те како виде. Нећу уопште да говорим, пошто смо толико пута причали о томе, како је изгледао тај део Београда. Хајде да то потпуно ставимо са стране, хајде само да посматрамо оно што се зове један пројекат „Београд на води“.

Ја стварно не знам да ли ико може да буде, било да живи у Београду или не живи у Београду, било да је позиција или опозиција, против инфраструктурног пројекта. То је исто као кад је Вук Јеремић рекао да је против ауто-пута Ниш–Мердаре–Приштина. За мене је то лудило. Не постоји боља ствар за једну државу од тога да гради и улаже у инфраструктуру, од станова, зграда, путева, ауто-путева, пруга, нових пруга, брзих пруга. Дакле, не постоји. Претпостављам да то треба да знате, то је нешто што покреће привредни раст једне земље. Значи, „Београд на води“ и те куле које се граде иду својим фазама онако како је и планирано.

Оно што ја мислим да је добро, на тим пројектима раде домаће компаније, пре свега. Имате „Енергопројект“ и велики број подизвођача, имате и средња предузећа и мања предузећа. То је, као и на свим другим инфраструктурним пројектима, велики замајац за привреду. Дакле, кад имате од предузетничке радње до неког средњег и великог предузећа, то значи да ти људи који раније, претходних десетак година нису имали довољно посла данас кроз те пројекте за које је држава створила услове могу да раде. Резултат тога, и „Београда на води“, и Путева, и Железница и свега што сам поменула, јесте да вам је данас удео грађевинарства у друштвеном бруто производу преко 6%; био је 4,4% када сам постала министарка грађевинарства и саобраћаја.

Према томе, ствари иду оном динамиком која је планирана. Да не говорим о железничкој станици, о измештању зграде и свему ономе што су пратећи пројекти, прављење пројектно-техничке документације итд.

Зато мени није јасно како је могуће да било ко код нас има нешто против једног инфраструктурног пројекта. То је добро за нас, то је добро за сваког радника у овој земљи. Не бисмо имали тај пад незапослености који данас имамо... Он је евидентан, то није само статистички податак. Да, то јесте податак, али је чињеница да од 26,7% имамо овог месеца 11,7% незапосленост. То је иста она методологија Републичког завода за статистику који је био и пре пет година и који је и данас.

Према томе, ја сам задовољна динамиком, не само „Београда на води“ него и осталих инфраструктурних пројеката, и све што можемо као

држава и Град Београд да учинимо, ако причамо о овом пројекту, да створимо услове да се граде и зграде и станови, мислим да то треба да радимо. Као што сматрам да све што треба да урадимо од услова за инвестирање, да нам долазе домаћи и страни инвеститори да отварају фабрике, онда треба да радимо, зато што тих 55 фабрика отворених дуж коридора 10 и 11 није отворено због тога што је неко силом одлучио да то буде Србија него зато што је ова земља створила услове, створила инфраструктуру и већ све оно што иде уз то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Мени је искрено жао што уважени посланик није могао да сачека да одговорим на ово питање везано за то да се не запошљавају Албанци конкретно у болници у Врању или било којој другој, али због истине морамо да кажемо да се људи коначно запошљавају на конкурс и да апсолутно нема никакве везе да ли је неко Албанац или нешто друго; потребно је да се јави на конкурс и да испуњава услов. Значи, да разјаснимо, потребно је да се јави; не можемо да запослимо некога..., то бисмо се онда враћали на неки „кључ“ или нешто што је било, а мислим да је то давно превазиђено.

Желим да подсетим на једну ствар. Да ли смо сви заборавили да је главна тема било породилиште доле? Да су многи обећавали, да је то отворано пет пута а да никад није радило, да смо ми коначно то урадили и да то функционише, ради, рађају се доле деца, што је њима био проблем број један, ако се сећате? Ту смо запослили све Албанце, и оне који нису завршили факултет у Србији него смо им ми признали факултет који су завршили на другом месту, конкретно у Приштини, и они сада раде ту.

Још једну ствар морам да вам кажем. Сваким даном је све више пацијената Албанаца који имају поверења у српско здравство и долазе и у Врање и у Ниш и у Београд.

Према томе, ако тим пацијентима не смета структура лекара који раде код нас, стварно не видим да треба да причамо сада о неким, да кршимо принципе и да радимо неке ствари. Шта треба, да укинемо опет конкурсе па да...?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, министре.

Још да чујемо коментар Ђорђа Вукадиновића.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем на покушају одговора. Не могу рећи да сте одговорили, али то је смисао ове дебате. Ми изнесемо примедбе, ви кажете своје. Није проблем да имате два или три пута више

времена, то је све више-мање у реду, али да чујемо једни друге па макар да се и не сложимо.

Жао ми је, наравно, што није било више времена, и за друге колеге а и ја сам имао штошта још да питам. Било како било, нећу да подсећам на ова питања, само бих подсетио и исправио утолико мало госпођу Брнабић, да није никада овде усвојен заправо Бриселски споразум, него је усвојен извештај Владе о преговорима па је унутар тога...

(Бошко Обрадовић стоји и држи транспарент.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче Обрадовићу, имате још једну опомену, зато што ударате плакатом Ђорђа Вукадиновића у главу. Срам вас било!

Значи, ви сте искључени из даљег рада седнице. (Аплауз.)

Јер ваше понашање је беспризорно. Беспризорно није достојанствено у овом парламенту.

(Бошко Обрадовић: А шта сам ја то урадио?)

Ви сте непристојни и невоспитани.

(Бошко Обрадовић: Морате да ми објасните, а и да објасните грађанима због чега...)

Давили сте данас посланика, викали овде, правили хаос, а сада вређате достојанство нашег парламента.

(Бошко Обрадовић: Реците грађанима због чега.)

Срам вас било!

(Ђорђе Вукадиновић: Казали смо.)

(Бошко Обрадовић: Нисам разумео шта је проблем.)

(Ђорђе Вукадиновић: Елем...)

Ви сте срамота сами за себе.

(Бошко Обрадовић: Због чега? Што не кажете грађанима због чега?)

(Ђорђе Вукадиновић: Ако могу...? Чекајте...)

Поштовани посланици, овим смо завршили данашњи рад.

(Бошко Обрадовић: Овим смо завршили? Браво, Владо, министри и браћо!)

Јако ми је жао, због већине посланика који су озбиљно приступили овом послу, што нисмо могли да завршимо рад и постављамо питања у складу са Пословником него смо присуствовали ономе што није заслужио Парламент.

Захваљујем се председници Владе Републике Србије, захваљујем се свим министрима у Влади Републике Србије који су се одазвали позиву и одговорили озбиљно на питања посланика који су желели да учествују у овом раду.

И извињавам се грађанима Србије због непристојног и невоспитаног понашања посланика Бошка Обрадовића на овом заседању.

Хвала вам.

(Седница је прекинута у 19.00 часова.)